

குமரன் ஹணை.

அகஸ்தியமகா முனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

செந்தூரம் 300.

இஃது

மதுரை யானைக்கல் தெரு வித்துவான்,
மு. குழந்தைவேலுப்பிள்ளையவர்கள்
ஓலையேட்டுப்பிரதியின்படி

மதுரை வித்துவான்

த. குப்புசாமிநாயுடு அவர்களால்
பரிசோதிக்கப்பெற்று:

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகக்ஷாபக

இ. ராம.

குருசாமிக்கோரை

அவர்களாற்றமது

மதுரை வடக்குமாசினீதி

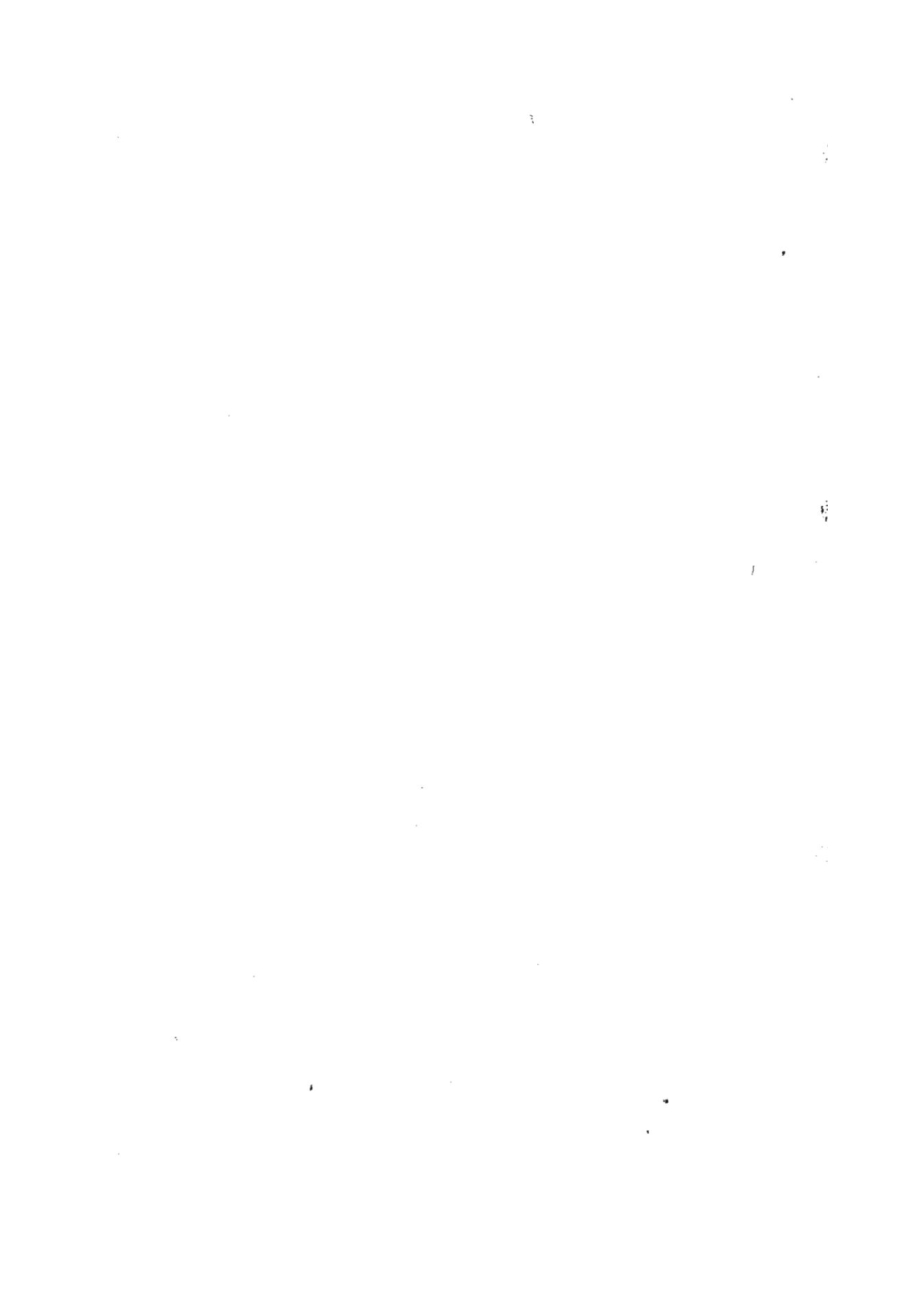
ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1917

[இதன் விலை]

[அணை 10.]

உ
கடவுள் துணை.

அகஸ்தியர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

செந்தூரம் நூ.

வெண்பா.

காலுந் தலையுங் கலந்துநடு வாகிநின்று
மேலுந் தூரியம் வினங்குமே—காலாம்
வயித்தியமுந் நூறும் வழங்கவே சூத்திரம்
பயிற்றுங் கணைசனருட் பார்.

காப்பு.

பூதலத்தில் தென்பொதிகை தன்னில்வாரும் பூரணமே யென்குருவே
சிவமேய்யயா, மாதவத்தால் அஷ்டசித்தி யெட்டும்பெற்ற வரிசையிலே
வயித்தியநூல் வகையாய்ச்சொல்வேன், போதகத்தின் முகத்தானைக்
கடைக்கோட்டானைப் பூதலத்தில் நிறைந்தானைப் புதல்வன்றன்னை, சாதக
மாய் மனமடங்கி யறிவிற்கூடித் தற்பரணாய் நின்றகண பதிகாப்பாமே. 1

நூல்.

கணபதியின் பதத்தாலே கீழ்முக்கோணம் கரையடங்காப் பிறப்பறுப்
பான் கடவுளான, கணபதியைக் குண்டலியிற் கண்டுதேறிக்க கனலெழுந்து
வாய்வுவந்த புரியஷ்டத்தால், கணபதியே பிறப்பிறப்பு ஆண்பெண்ணகிக்
கரைகொள்ளா நாதமொடு விந்துவாகி, கணபதியைப் பெற்றெடுத்த விந்து
வாலே கழறுகின்ற வீருருறியுங் காணுகானே. 2

காண்பா புரியஷ்ட மெட்டினோடு சலந்துதப்பா பூரணத்தான் கண்
டத்தோடே, தோணப்பா யிடகலைக்குச் சோடசமேபாயுஞ் சுகமாகப் பின்
கலைக்குப் பன்னிரண்டாம், பேணப்பா இதில்விட்ட குறையினாலே பெண்
னோடு புருஷனக்கே சேரும்போது, ஊணப்பா பிரணவங்கொண் டியர்ந்த
சென்மம் உத்தமனே யிதிற்பிறந்த நோய்கள்தானே. 3

தானென்ற சபையெழுத்துத் தொண்ணூற்றூறும் தத்துவமாயிவர்களு
க்குப் பஞ்சகர்த்தாள், தானென்றே கொண்டனைக்குந் தசமாம்வாய்வு சாத
கமாய் பானனுட தத்துவந்தான், தானென்று நின்றவிடம் வாதபித்தஞ்
சார்ந்தசிலேற் பனத்தோடு மூன்றினாலே, தானென்ற வியாதியெவ்வாம்
வளருமப்பா சடலமெல்லாம் கோயிட்ட கூடுதானே. 4

கடுகட்டிக் குடியிருந்த குறும்பரேகேள் கொள்ளையிட்டார் கற்பமெல்லாங் கூறியத்தினன், நாடுமப்போ தொன்றோடே யொன்றுவேறாய் நடைகொடுக்க மாட்டாமல் கற்பநின்றால், தேடுமப்போ சிவயோகஞ் செய்ய வேணும் தெளிவாக வாநகித்தி காணவேணும், ஆடுமப்போ காயகித்தி பண்ணும்போது அதற்குமுன்னே யயயிருத்து தட்டுறேனே. 5

தட்டுறே நென்பதற்குக் கற்பங்கேளு சாதகமாய்க் காந்தமது பலந்தானஞ்சு, தெட்டிறதோர் வெண்ணையது பலந்தானென்று திரமாகக் காரமது பலந்தானென்று, ஒட்டிறதோர் சாரமது பலந்தானென்று உத்தமனே தாளகந்தான் பலந்தானென்று, பட்டிடவே பூன்று கழுஞ்சியொன்று பாங்கரான வெண்கருவெள் ளெருக்கம்பரல்வாரே. 6

வார்த்துவைக்கச் சலமாகும் சலத்தைவிட்டு மாட்டுவாய் பரினென்று மருந்துங்கூட்டி, சேர்த்துக் கரைத்திலுவாய் ரெண்டொசாமந் திரமாகப் பின்பதினை வில்லைசெய்து, போர்த்திலுவாய் வெய்யிலிலே உலர்ந்தபின்பு புதழான மூசையிலே யிட்டுமூடி, காத்திலுவாய் மேலோடு கொண்டிமூடிக்கைமுறையாய் சீலைமண்ணுவ கணக்காச் செய்யே. 7

செய்யப்பா உலேமுகத்தில் துருத்திரெண்டு திரமாக ஊதிலிடு அழுகுமட்டும், பையப்பா வெடுத்தனை யாறவைத்துப் பாங்காசப் பின்பொருக்காலமுகனது, மெய்யப்பா பின்பதினைக் குகையில்வைத்து விளங்கவே பின்பொருக்கால் நன்றாய்து, அய்யப்பா காந்தமது தராப்போல்நிற்கும் ஆகாகா காந்தச்ச்சத் தருமைதானே. 8

அருமையென்ற காந்தத்தைக் குகையில்வைத்து அப்பனே மூன்றுதரம் அழுகலூதிற், பெருமையென்ற காந்தமது சத்தாய்ப்போரும் பேச்சேது சூதமொரு பலத்தைத்தாக்கி, கருமையென்ற காந்தமது சோகித்தேறக் கருவளையில் வீரமுடன் காரங்கூட்டி, உருமையென்ற சாரமது பழச்சாற்றூலரட்டி யுலர்த்துவாய் பணம்போலே வில்லைசெய்தே. 9

வில்லைசெய்த மருந்தெல்லாம் சமனாய்க்கொண்டு மீறியதோர் காந்தமது உருகும்போது, சொல்லுவேன் சத்துக்குச் சமனாய்த்தாக்கு துடியாக வொவ்வொன்றாய்க் கொடுக்கவாங்கும், அல்லவே சமனாகத் தாக்கிப்பின்பு அப்பனே ஓடுகொண்டு மூடிக்கொண்டு, வல்லதொரு குகையமுக நன்றாய்து மகத்தான காந்தமது வங்கந்தானே. 10

தானென்ற காந்தமது ஈயமாகச் சாஸ்திரமெல் லாம்படித்தா ருருமையென்றே, நானென்ற ஆணுவத்தால் வெளிபிற்போட்டேன் நாட்டாதே கள்ளரென்ற பிள்ளைக்கெல்லாம், வானென்ற ஈயத்தைப் பதனம்பண்ணுவண்மையாய்த் தேவியுட நாநகிகேளு, வேனென்ற அயப்பொடிதான் பலந்தானஞ்சு அவள்ளையொடு தாளகமுஞ் சூதங்கூட்டே. 11

கூட்டியே சாரமொடு காரந்தனைக் குறியாத வதக்கியொரு பலந்தான் பாரு, மூட்டுவாய் பூநீறு கழஞ்சியொன்று முந்தியதோர் வெண்கருவு நீராலாட்டி, மாட்டுவா யிருசாமம் ஆரைத்தபின்பு வளமாக வில்லைசெய்து வெயிலிற்போட்டு, நாட்டுவா யுலர்ந்தபின்பு மூசைக்குள்ளே நயமாக வைத்தனைக் குகைவாய்முடே. 12.

மூடப்பா வோடுகொண்டு சீலைசெய்து முன்போலே யுருக்கியெடு வெண்கலமாய்நிற்குந், தேடப்பா முன்போலே சோதித்தேறு செகமெல்லா யிரும்பினூட ஈயங்காணர், ஆடப்பா யிதனாட்டுச் சித்தராட்டு ஆ ஆ ஆ நாகமதில் கூடிற்றால், வீடப்பா பலத்துதடா பிறவியேது மிதமிஞ்சுமென்றுசித்தர் மறைத்திட்டாரே. 13

மறைத்திட்டார் அயத்தினோடு காந்தந்தனை மக்களே யயமிருத்துத் தட்டுமென்று; குறைத்திட்டா ரறுசகையுந் கழற்றுமுன்பே கொள்வதற்கு முதல்கற்ப மென்றுகூறார், நிறைத்திட்டே னுலகமெல்லாம் சித்தாய்ப்போக, நிலையான ஆறுவரை யுறுதிசொன்னேன், முறைத்திட்டந் தப்பாமல்கற்பமேற முந்தவே யயக்காந்த மொழிந்திட்டேனே. 14

மொழிந்ததொரு அயக்காந்தம் பலந்தானென்று முத்தமிழ்தேர் புலத்தியனே வகையொன்றுக்குத், தெளிந்ததொரு தங்கமது பலந்தான்ரென்ற சேரவே மூன்றுமொன்று யுருக்கியாட்டு, கொளுந்ததொரு கல்வத்திற் பொடியாய்ச்செய்து கூட்டப்பா கண்டிடைக்குச் சவ்வீரத்தை வளிந்ததொரு ரசமதிலே பனியிற்போடு 'மாட்டடா தங்கவிடை குதந்தானே. 15

குதமுற வாலேதனை நாள்மூன்றிற்றான் சுறுக்காக நித்தியமொரு சாமமாட்டி, நாதமுற முலைப்பாலி லாட்டுஆட்டு ராப்பனியிற்போட்டுவிடு மூன்றுநாளாய், வாதமுமோ வேதையிடும் வாதிக்கல்லோ வயித்தியத்தில் வாலரசு மார்க்கஞ்சொன்னேன், வேதையிது லோடாது ஆசியாதே வேதைக்குக் குருவேறே விளம்பக்கேளே. 16

விளம்புவேன் வாலரசுங் கண்டிடைக்குரெட்டி மீறியதோர் கெந்தியிடு சீலைபத்தொன்று, வளம்பெறவே பொற்றலையின் சாற்றலாட்டி வாசமாயிரண்டுநா ளரைத்தபின்பு, உளம்பிலக்கக் குப்பியிலே யுலர்த்தியிட்டி உத்தமனே வாலுகையில் தீயைமூட்டு, தளம்பெறவே மூன்றுகாள் முத்தியிட்டி தப்பாது தளமுறுசெந் தூராமே. 17

செந்தூரஞ் செகப்பென்ன முருக்கம்பூவோ தேகத்துக் கழிவேது வயிரவினைப்பூசி, செந்தூர மெடுத்தடக்கிச் சிவனைப்பூசி தேவியொடு கண்பதிக் குப் பூசைபண்ணி, செந்தூரத் தின்பதற்குத் தீட்சைக்குள்ளே செயமாகக் கிரகலக் கினமுஞ்சொன்னேன், செந்தூரம் குன்றியிடை மூதண்டத்தின் திரமான லேகியத்திற் பொதிந்துதினே. 18

தின்னவே லேகியந்தான் முன்பேசெய்வாய் தீட்சையிரு னூற்றுள்ளே திடமாய்ச்சொன்னேன், மண்ணவே லேகியத்தை யாருஞ்சொல்லார் வளமாகக் காசிடையே கியத்திற்கொள்ளு, உண்ணவே மண்டலம்கொள் வயது கண்டு உத்தமனே நோய்களென்ற தெல்லாம்போகும், அன்னமொடு பால் னீனி பத்தியந்தான் அப்பனே மற்றொன்று மாகாவாதே. 19

ஆகாது யென்றுசொன்னே நேதேதென்ற லயமிருத்துத் தட்டுதற் குப் பத்தியமேவேணும், வாகான செந்தூரம் நோய்கொண்டோர்க்கு வளமான வனுப்பான மறித்துகட்டித், தாகான மண்டலமே குன்றிவீதம் சாதிக் தால் நோயெல்லாம் தவறுண்டேபோம் பாகான பத்தியங்கள் காக்கவேண்டாம் பத்தியமாம் புகையிலையுப் புளியுந்தானே. 20

தானென்ற ரெண்டும்விட்டிக் கொண்டாற்கேளு தவறாது சகலவியா திகளுந்தீரும், னானென்ற வுடம்பெடுத்தால் சாகாக்கல்லி உத்தமனே யிதுக் கல்லோ தளசெந்தூர, மானென்ற பெண்கள்வலைக் குள்ளே சிக்கி மான் வதற்கோ செந்தூர வைப்பைச்சொன்னேன், தானென்ற பேச்சும்போய் தன்னைக்கானுஞ் சாதகமாய் லட்சியத்தின் குறிப்பைப்பாரே. 21

பாரப்பா வாசியினால் யோசமாகும் பரிவான தீட்சையினால் சித்தியாகும், காரப்பா சாபமெல்லாம் நிவர்த்தியாகும் கற்பத்தில் முதல்கற்ப மயக் காந்தக் கொள், சேரப்பா சித்திபெற்ற தேதுனாலே செந்தூர மயத்தாலே தெளிந்து காணும், பேரப்பா கேட்டுடனே யெய்துந்தாக்கள் பேசாதே யோடுவர்காண் பின்பாராதே. 22

பாராதே சித்தாந்த மொன்றுமில்லை பஞ்சகர்த்தாள் சடலமதுவேகுமட்டுஞ், சேராதே யென்றுசொல்லும் வேதாந்தத்தைத் தெளிந்தறிய மாட்டார் கள் சைவமொடு, கூராதே பூரணமா மென்றதெய்வக் கோவிலுக்குட் சயம்புவல்து பாதாரக்ஷை, சேராதே யிருப்பதென்ன வென்றுசொல்லிச் செப்புதி தேன் சித்தாந்தந் தெளியத்தானே. 23

தெளிவான மனத்தோர்க்கு வாதஞ்சொன்னேன் திடமற்ற மூடருக்குத் திடமுஞ் சொன்னேன், தெளிவான பேருக்கு வைத்தியஞ் சொன்னேன் செய்முறையிற் கறபநெறி கூடவேண்டி, தெளிவான மாணவர்க்கு ஞானஞ் சொன்னேன் சித்தியுடன் முத்திபெற யோகஞ் சொன்னேன், தெளிவான மனத்தோர்க்கு மவுனஞ் சொன்னேன் தீட்சையொடு பூஜை வீதி செப்பினேனே. 24

செப்பினேன் வாதத்தி லட்சம் காப்பு திரமான வைத்தியத்தி லிரண்டலட்சம், செப்பினேன் வாதத்தி லாயிரந்தான் தெளிவாக வீருகாண்டர் திரமாய்த் தேர்ந்து, செப்பினேன் சூத்திரந்தா னிருதூறப்பா தீட்சைவிதியிருதூறத் தெளிவாய்ச் சொன்னேன், செப்பினேன் ஞானமா யிரந்தான் தேர்ந்து தெளிவாக ஒருநூறில் திறத்திட்டேனே. 25

திறந்திட்டேன் வைத்தியத்தில் குறுக்கிலட்சம் செப்பினே னநிற்பாதி யதனைத்தேர்ந்து, திறந்திட்டேன் வாதத்திற் சூஸ்திரம்போல் தெளிவாக வைத்தியத்தில் சூஸ்திரமேகட்டி; திறந்திட்டே னிவ்வண்ண முந்நூறுந்தான் சிறுபிள்ளைக் காளுலும் வைத்தியந்தான், திறந்திட்டேன் பூரணசூஸ் திரந்தா னப்பா செய்யிலிரு பத்தோரா யிரத் தறு தூறே. 26

நூறான யிருபத்து ஒன்றுநூறு நுகரவே அறுபத்து காண்காண்டம், லீறான யிதைக்குறுக்கிச் சூஸ்திரம்போலப்பா வெட்டவெளி பூரணஞ்சூஸ் திரந்தைச் சொன்னேன், கூறான யிருநூற்றுக் குள்ளேகேளு கொட்டி. னேன் சரியையொடு கிரியையோடும், பேறான யோகமொடு ஞானத்தோடும் பிலத்தசுவா சந்தனிலே பேணிக்கானே. 27

காணப்பா விட்டகுறை மார்க்கத்தோர்க்கு கைவிட்ட சூஸ்திரமாய் வெளியிற்போட்டேன், தோணப்பா கற்பத்திற் பத்துநூறுத் துடியாகக் குறுக்கியிதை தூறாய்ச் சொன்னேன், பேணப்பா கற்பநூ லிருநூறுஞ் சொ ன்னேன் பிலத்ததொரு மாந்திரீகம் நூறுஞ் சொன்னேன், பூணப்பா யந்திர தந்திர மயேந்திரசாலம் பூட்டினே னாயிரந்தான் புகழ்த்துபாரே. 28

பாரப்பா அடிதொடுத்து கற்பங்கொண்டு பரிவாக உண்டுவரும் காலத் தன்னில், சாரப்பா நாதமொடு பித்தத்தாலே தனித்தசிலேற் பனத்தாலே தாறுமாறாய், சூரப்பா பாராமல் கற்பங்கொண்டு சுழன்றலையா தேகோய் கள் வருகும்நேரம், காரப்பா செந்தூர மினங்கள் தோறுக் கட்டாய்ச்செந் து ரித்துக் கடக்கவையே. 29

வையப்பா கற்பங்கள் கொள்ளுமுன்பே வகையான லேசியங்கள் சூர ணங்கள், செய்யப்பா கிருதமொடு தயிலமொடு செய்துகொண்டு திஷ்டி யப்பா கருமத்தோடு, பொய்யப்பா வுரைப்பதென்ன புத்திசொன்னேன் புல ஸ்தியனே யிதுக்குரைத்த வைத்தியந்தான், மெய்யப்பா வென்றோர்க்கு மெய் யேயாகும் விழுவென்றற் பொய்யாகும் விளம்பக்கேளே. 30

கற்பூரசலாசத்து.

கேனப்பா கற்பூர சலாசத்துத்தான் கெடியாகப் பலமொன்று பொரி காரந்தான், நானப்பா பலமொன்று ரென்றுக்கூட்டி நலமான பருத்திநீறு துத்திவோர்த்தோல், நீளப்பா பாங்காகக் கிஷாயம்செய்து நிசமாக விட்டா ட்டு ஒருநாள்மட்டும், மாளப்பா அஞ்செருவிற் புடத்தைப்போடு ஆறியெடு கல்வத்தி லாட்டுதானே. 31

ஆட்டத்தூ ளாகுமடா; வெண்கருவைவிட்டு அரைத்துவில்லை செய்ரலி யிலுலர்த்திக்கொண்டு, மாட்டவே அஞ்செருவிற் புடத்தைப்போடு வாகாக அரைத்து அஞ்சு தாமுமாறால், நாட்டவே வெண்பொடியாய் பதனம்பண்டிய நலமான பெருவயிறும் கோதரங்கள், ஊட்டவே நீர்செரிப்புக் கல்லடைப்பு ஓடுமப்பா வெடியுப்புச் சன்னநீரே. 32

வெடியுப்புப் பலம்பத்துப் பூழிறுபத்து வேகமடா பழச்சாற்றிற் சாம மாட்டி, அடியிருப்புக் கறண்டியிலே வழிந்து வைத்து அப்பனே கொதிக்க வைக்கச் சன்னமாகும், கொடியதப்பா பீங்கானில் நீரதாகும் கூறினேன் வைத்தியத்தி லுப்புநீரே, துடியப்பா சலாசத்துத் தணக்குமுன்னே தோயப் பா அதைத்தன்னைப் புடத்திற்போடே. 33

போடப்பா வதுவல்லோ வறுத்துவாங்கும் பொறிவந்து கற்பங்கள் கொள்ளும்போது, நாடப்பா தசவாய்வு பேதற்கொண்டு நச்சாம்பல் கொடியுதிர்ம் பெருத்துக்காணும், கூடப்பா விதுக்கல்லோ காரச்சுன்னல் கொட்டினேன் சத்தோடே கூட்டிக்கொண்டு, சாடப்பா உன் கையிலே சத்துக்காரந் தடையறவே புலிபோலே தாக்கும்பாரே. 34

அப்பிரசத்து.

தாக்கிடவே அப்பிரகச் சத்துசொல்லேன் சாதிப்பே னப்பிரகம் நவநீ தந்தான். வாக்கிடவே பலமொன்று வெடியுப்போடு வளமான வெங்காரஞ் சாரம் வெள்ளை, தாக்கிடவே தாளகமுற்கெவிரிசூட்டுச் சங்குமுடி தாரமுறு காரசிங்கு, தேக்கிடவே பூகாக முலர்ந்ததப்பா சேர்த்திடுவாய் வகைக்கு மொரு கழஞ்சிதானே. 35

கழஞ்சியடா பூழிறு பதினென்றாகக் கட்டுமடா நவநீதத் தோடுக்கூட்டி, வழஞ்சியறை கல்வத்தில் வெண்கருநீராலே மாட்டிடுவா யிருசாமம் வில் லெசெய்து. குழஞ்சவிட வச்சிரக்குகைக் குள்ளேவைத்துக் கூறாகச்சில்வி ட்டிச் சிலசெய்து, தழஞ்சதடா அஞ்சதர மிளகப்பாரு தாக்குலையி லாதிட வே சத்துமாமே. 36

சத்தடா சோதித்தால் மணியாந்தன்னைச் சதுராகச் சோதிக்க மருந் துகொண்டு, ஒத்தரசஞ் சத்திடைக்குச் சோதித்தேபார் உத்தமனே சரிகை வெள்ளி போலே ஈயம், பெத்துதடா சூதத்தைப் பதைக்கையிலேகொல் லும் பெரியோர்கள் நவநீத சத்துவிள்ளார், சித்திவருந் கற்பத்துக் குறுகி மெத்த சேரப்பா புடத்தங்கஞ் செலுத்தியாட்டே. 37

ஆட்டிடுவா யப்பிரக சத்துத்தானே அப்பனே பலமொன்று உருகும் போது, மூட்டிடுவாய்த் தங்கமொரு பலந்தானப்பா மூசையிலே ரெண்டு மொன்றா யுருக்கிவாங்கி, போட்டிடுவாய்த் கல்வத்திற் பொடிக்கத்துளாம் புகழாகக்கண்டிடைக்கு வீரம்போடு, காட்டிடுவாய்த் தங்கவிடை சூதம் வானு கைமுறையாய் முலைப்பாலி லரைத்துப்போடே. 38

போடப்பா நானொன்றுக் கொருசாறந்தான் புகழாக மூன்றுநாள் பனியிற்போடு, ஆடப்பா சுருளட்டை போலேசூத மாகுமடா கெந்தகந்தான் ரெட்டிப்பிட்டு, தேடப்பா பத்திலொன்று சிலையுமிட்டு தீர்க்கமாய்ப் பொ ற்றலையின் சாற்றலாட்டி, சூடப்பா ரெண்டாநா ளரைத்தயின்பு சுகமாகப் பொடிசெய்து குப்பிக்கேற்றே. 39

எந்நியே வாலுக்கையி வெரிப்பாய்ப்பா என்சொல்வென் மூன்றாடச் சென்றின்பு, ஆக்தியே குப்பிக்குள் சலாக்கையிடி அடியிலே கிண்டிப்பா ரகாரத்தாலே வாத்தியே செந்தூரம் பவளவர்ணம் வாச்சுதடா காயசித்தி வசமாய்ப்போச்சு, தேற்றியே விவெனென்று தேகத்தன்னைச் சித்தி பண்ணு முத்திபண்ணு திறத்தைக்கானே. 40

திறமான அப்பிரக செந்தூரத்தான் செய்வதென்ன உறுதியென்றால் சற்பத்தாலே, நிறம்பெற்ற தேஷஷங்கன் சயங்கள் மேகம் நிலைகெட்ட கண்மயக்கம் மையல்தாகங், குறமான குட்டங்க ளசாத்தியரோகம் குன்மங்கள் முகரோகம் மூலரோகம், அறவான வாநபித்தஞ் சிலைற்பனத்தால் அளவற்ற நோயெல்லா மகன்றுபோமே. 41

அகன்றுபோ ம்ப்ரசுத் தென்றுசொன்றால் அப்பனே சற்பத்தை யுறுதிபண்ணு, விசண்டமே வாராது விஷமெல்லாம்போம் வேண்படி கற்பத்தைத் திண்ணுதிண்ணு, அகண்டமெல்லாம் நியாச்சு மலைக்கவேண்டாம் அப்பனே வழலைதள்ளிக் கடுக்காய்கொண்டு, இகம்பெறவே மூலிகற்பங் கொள்ளும்போது இனியில்லா நோய்களெல்லா மெதிர்க்கும்பாரே. 42

எதுத்துவரும் நோய்களெல்லாம் தூரத்திவோட்டு மிகத்தைவிட்டுப் பரத்துக்குள் ளாகப்பண்ணும், மதிக்கவரும் கற்பமெல்லாம் வளமாயேற்று மனம் நிலைகவ யறிவோடே வளர்ச்சேயேறுத், துதிப்பதற்கு நாகஒலி காதிற்சேட்குஞ்சொற்பெரிய குண்டலிக்கு ணத்திமீளுங், கதிர்க்குளித்து அப்பிரக சத்துத்தங்கள் கண்டாயோ செந்தூர மாகையாலே. 43

நிமிளைசத்து.

ஆகாகா நிமிளைசத்தைக் கேளுகேளு அப்பனே பொன்னிமிளை பல்க்தானென்று, பாகரண ரோமமது பல்க்தானென்று பழச்சாற்றி லாரவைத்து மூன்றுகாள்தான், வாகாகக் கழுவியதின் மேலேசுத்தி மைத்தனே அரிசாரம் வங்கம்மெண்டு, சாகவே பொன்னிமிளை மேற்பொதித்துபின்பு சாத்தடா ரோமத்தைச் சார்ந்துகேளே. 44

கேளப்பா குகைக்குள்ளே அரைப்பலம்பூகாகங் கெடியாக வைத்ததின் மேல் மயூரம்கிற்கும், வேளப்பா அரைப்பலந்தான் பரத்திவைத்து வெண்காரம் அதின்மேல்கால் பலந்தான்வைத்து, வாளப்பா பொன்னிமிளைக் கலசம்வைத்து மாட்டடா அதின்மேல்கால் பலந்தான்காரம், நாளப்பா அதின்மேலரைப் பலமயூரம் நன்றாக அதின்மேலே யரைத்திடுக்தே 45

பூந்நு சமுஞ்சியொன்று மேலேதூலிப் பூகாக மரைப்பலந்தான் அதின் மேல்வைத்து, வேளுகக் குகைவாயி லோடுமூடி விரியாமல் மண்சிலை யஞ்சுசெய்து, தானாக ஷிலையில்வைத்து சூதுசூது சார்தமாம் பொன்னிமிளைச் சத்துமாரும், வானவர்கள் போற்றுமித்த நிமிளைசத்து வளமான வெண்கலம்போல் தரும்பாரே. 46

பாரப்பா நிமினைசத்து சோதித்தேயின் பரிவான பொன்னிறமாயீய
மாகும், ஆரப்பா நிமினைசத்து யாருஞ்சொல்லார் அப்பனே வயித்தியத்தைக்
குறுதியாகுஞ், சேரப்பா கற்பத்தால் வந்ததோஷம் தீருமடா கோய்களெ
ல்லாம் படிதானென்றால், மேரப்பா பருப்பதம்போற் பஞ்சவவத்து மின
சதுபோற் நீயைவைத்த கதைபோலாமே. 47

நிமினைச்செந்தூரம்.

போமென்ற நிமினைசத்துப் பலந்தானென்று பூட்டடா மூசையிலே
யுருகும்போது, ஆமென்ற சுந்தரகம் பலந்தானென்று அப்பனே நங்கமக
பலந்தானென்று, சாமென்றேன் தங்கமொடு வங்கம்மொண்டு சாதகமாய்க்
கவ்வத்திற் பொடிக்கத்தானாம், வேமென்றேன் வீரமது பலந்தானுலு மே
லான மூலைப்பாலே விட்டுகூட்டே. 48

ஆட்டையிலே கோழிமலம் வெள்ளைகேளு அப்பனே கால்பலந்தான்
கூடப்போட்டு, மூட்டையிலே வாலிரசம் சவ்வப்போலாம் முறையான
சூதம்மொண்டு பலமேவரூ, மாட்டையிலே மூன்றுநாள் பனியிற்போடு
மறுபடியும் கெந்தகத்தான் பலமீராறு, கூட்டையிலே பொற்றலையின் சுற்
றலாட்டிக் கொடியசிலைக் காற்பலமும் கூடப்போடே. 49

பேட்டிவொய் வில்லைசெய்து ரலியிற்றானே பொடிசெய்வாய் பின்பெ
டுத்துக் குப்பிக்கேற்றி, நாட்டிவொய் வாலுசையில் மூன்றுநாள்தான் நல
மாக முத்தீயும் நன்றாயிட்டு, மூட்டிவொய் சலாகைகொண்டு சோதித்துப்
பாற் முனையிலே கரகரக்கும் பதத்தானப்பா, கூட்டிவொய் குப்பிதனை
யுடைத்துவாங்கு குய்சிவப் புறுநினை சுறுக்குத்தானே. 50

சுறுக்கான செந்தூரம் நிமினையாச்சு சொல்லக்கேள் ஒருபோது குன்றி
யுண்ணக், சுறுப்பான ஆவின்பால் தன்னிற்கொள்ளக் கண்விழித்து மூடுமு
ன்னே பிணமும்பேசும், வெறுத்தானே சடலத்தைக் காலனப்பா மெய்யு
னைச்சல் பொருத்துனைச்சல் சதைக்குள்தோஷம், முறுக்கான விஷகடிகள்
விடத்திற்குஷ்டம் முகவாத மேகமென்ற தெல்லாம்போமே. 51

போமடா வாதத்தில் வந்ததோஷம் போருமடா பித்தத்தால் வந்ததோ
ஷம், மாமடா சிலேற்பனத்தால் வந்ததோஷ மல்லாந்தான் நிமினைசத்
தைக் கண்டபோதே, நாமடா உனக்கெதிரோ வென்றுநோய்கள் நாட்டி
லே யெவரிடத்துஞ் சேரப்போனால், நாமடா நிமினையங்கே கண்ணாற்பாற்
த்தால் கட்டோடே கடல்புக்குக் கதியில்லாதே. 52

இல்லாதே யிருந்துகொண்டு கற்பங்கொண்டா வில்லியத்தி லறிவோ
டே வாசிபார்த்து, வல்லமையாய் சாதிக்கும் யோகசித்தி ளளமான குளி
சைமுதல் மந்திரதிட்சை, நல்லதொருபூசைவிதியமுந்தலேமியம் நலமான
வாதமொடு பிடிக்கக்கண்டு, செல்லுளாய் பின்பங்கே சித்தரோடே சேர
லாற் கைகொள்வார் நிறத்தைப்பாரே. 53

திறமான வயித்தியத்தைச் சொன்னேனப்பா திறங்கெட்ட லோகர்க்
கோ செப்பினேன்கே, ஞ்றுவாத ரசவாதத் துள்ளமுந்திப்பின்னே உத்த
மனே யினசாரி சரக்குச்சேர்தால், நிறுவிற்கும் வயித்தியர்தான் வரலிக்கா
கும், நேரான காலத்தி நிசம்தாகும், விருதடா பேசியே லோகத்தோ
ர்கள் வேரோடே வயித்தியமெல்லாம் வருமென்பாரே. 54

தானநீறு.

பாரப்பா புலத்தியனே அய்யாகேரு பாங்கான தாளகத்தி னீறுசொல்
வேன், சேரப்பா தாளகந்தான் பலந்தாலென்று திறமான கல்சன்னத துள்
ளவைத்து, சாரப்பா அமரிபடி. விட்டிற்றுத் தாளகந்தான் சுத்தியதா யிர
ண்டுபத்தில், வேரப்பா பழச்சாறு படிதானாட்டு வெள்ளச்சி முலைப்பால்
தான் படிக்காட்டே. 55

ஊட்டியபின் னரிதாரம் பேராழுட்டிச்சா றுத்தியே யரைத்திடுவா யிர
ன்சொமம், ஐட்டியபின் வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு அப்பனே மூன்று
நாள் காய்த்தபின்பு, கூட்டியதோர் செருப்படிகால் படியின்சாறு கொட்டு
வாய் குகைக்குள்ளே புரசஞ்சாம்பல், காட்டியே மேல்முடிச் சீலைசெய்து நய
மாக விரண்டெருவிற் புடத்தைப்போடே. 56

சூதபற்பம்.

புடம்போடத் தாளகந்தான் வெளுத்துநீறும் பேசாதே தாளகத்தின்
வெள்ளைதன்னைத், திடம்பெறவே சிமுளுக்குள் பதனம்பண்ணு செப்பக்
கேள் சூதபற்பம் திறமாய்ச்சொல்வேன், அடம்பிலையும் கடம்பிலையும் சிறு
புட்காலு அப்பனே வகைக்குமொரு படிச்சாறுக்குள், விடமதிட்டு வார்த்த
திலே கரத்தைச்சாறு விளங்கவே படியொன்று அதிலுள்வாரே. 57

வார்த்திடுவாய் முன்செய்யும் வரிசைகேரு வாகான காட்டுள்ளிக் கிழங்
குச்சாறு, சேர்த்திடுவாய் கார்த்திகையின் கிழங்குச்சாறு சேரவே பண்ணுய
கோல் மூலிச்சாறு, ஏர்த்திடுவாய் வகைக்குமொரு படிசாறுக எடுத்தல்லோ
சூதமொரு பலத்துக்குத்தான், பார்த்திடுவாய் கார்த்தசத்தின் கிணைத்
துள்ளே பதையாமற் சாகுமடா சுறுக்குத்தாக்கே. 58

சுறுக்கிட்ட பின்பெடுத்துச் சூகந்தன்னைத் துடியாகக் கல்வத்தி விட்டுக்
கொண்டி, வெறுத்திட்ட முன்சாற்றூ லரைப்பாப்பா பெழுதுபோ லாகி
வரும் வில்லைசெய்வாய், உருக்கிட்ட சலியிலே காயப்போய் உத்தமனே
குகைக்குள்ளே வைத்துமுடி, வெறுக்கிட்ட சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு
வெளியிலே பரைபூசை விளம்பச்செய்யே. 59

செய்யவே தேவியங்கே வார்த்தைசொல்வாள் திடமான சூதபற்பம்
வாச்சுதென்பாள், பையவே அஞ்செருவிற் புடத்தைப்போடு பாங்காக
ரசவெள்ளை ரசகற்பூரம், செய்யப்பா கற்பத்தால் கூட்டலில் விஷநீரால்
சூறநோவு கண்டுதானால், மையவே சூதபற்பம் குன்றிகானும் மகத்தான
தாளகத்தின் பற்பங்கூட்டே. 60

கூட்டுவாய் குன்றியிடை யிரண்டுக்கூட்டிக் கொள்ளுவாய் தூறுண்டின்
வெப்பம்பட்டை, நீட்டிவாய் பலம்தூறு வெள்ளாட்டெச்சம் நீசமாக அஞ்சு
பத்து பலமேசேர்த்துக், காட்டுவாய்ப் பூத்தயிலம் வடித்தவாங்கி சருவான
வீழிவேர்ச் சூரணமேசெய்து, மாட்டுவாய் செருப்புக்கால் தனிச்சாராக
வாங்குவாய் படிநாலு மதனில்வாரே. 61

வாரப்பா பனைவெல்லம் பலந்தான்பத்து மருவியே கரைத்திடுவா
யடுப்பிலேற்றிச், சேர்ப்பா கமலத்தி யாகழுட்டு செப்பினதோர் வேம்பினுட்
தயிலந்தண்ணைக், கோர்ப்பா படியொன்றுக் கூடவிட்டு கொட்டவே வீழ்சூ
ரணத்தினேடு, சாரப்பா படியரைநான் புங்கம்பூவுக் தனிச்சூரணத்தோட
வடப் படிநான்போடே. 62

போடப்பா மிளகுசக்கு ஓங்காயம் புத்தோடு தொட்டியோடு கிறம்பு
யேலம், ஆடக்கேள் சிரகழு மதுரமோடு அப்பனே வகையொன்று கழுஞ்சி
யொன்று, நாடக்கேள் கார்தோலரிசி பலமேநாலு நாட்டடா பலம்நாலு
பறங்கிப்பட்டை, சூடக்கே ளினவருப்பாய்ச் சூரணமேசெய்து சூரணமெல்
லாமொன்றாய்ச் சூட்டிவையே. 63

வைத்தயின்பு காரென்றப் பலந்தானஞ்சு மருவியிடி செங்கொட்டைப்
பலமிரண்டு, வைத்தயின்பு சூரணத்தைப் பிசைந்துகொண்டு நலமான பாகு
செய்து வரும்கேரம், பொய்த்ததல்ல சூரணத்தை யதிலேபோட்டு பூண
வே தேனுமொரு படிநாள்வாரு, மெய்த்திடவே ஆவியெய் படிநாள்வாரு
மெழுகுபதம் ஆம்போதே வழித்துவாங்கே. 64

வழித்துவைத்து பீங்கானுக் குள்ளேநீதான் வாகாகத் தினமொன்றுக்
கிருநேரந்தான், கழிப்பாக வேகியத்தைக் கழுஞ்சிவீதம் கர்த்தாவை மன
துக்குள் தியானம்பண்ணி, ஒழித்திடவே முன்சொன்ன பற்பங்கூட்டி
உண்ணிவே மண்டலந்தான் புளியாகாது, தழிப்பான புகையிலையும் வரு
தலங்காய்விட்டு தகையாகப் பாலுப்பைச் சத்தைக்கூட்டே. 65

கூட்டவே பதினெட்டு குவட்டமெல்லாங் குடிபோறே மென்றுசொ
ல்லிச் சட்டைதள்ளுந், நாட்டோட்டு சாராது பத்தியந்தான்தப்பில் சண்
டாமடா தாளகழுஞ் சூதபற்பம், வீட்டோடே யிருந்துயின்பு பத்யக்காத்
தல வெகுசுறுக்காய் கேட்குமடா சூதபற்பம், பாட்டோடு துன்பம்விட்டுத்
துயரம்நீக்கிப் பரிசினத்தின் வேதையைப்போல் தேகமாமே. 66

அண்டச்சத்து.

ஆமப்பா அண்டோடு பலந்தானென்று அப்பனே சூதமொடு காரசாரந்,
தாமப்பா கெவுரிவெள்ளை யரிதாரந்தான் சாதகமாய் மிறுதார சிங்கியோடு,
போமப்பா வகையொன்று கழுஞ்சிரெண்டு புதிநான கல்வாத்தி லரைக்க
சேரு. காமப்பா வெண்கருநீர் விட்டிஆட்டி நலமாகச் சாமம்மெண்டு வில்லைச்
கட்டே. 67

கட்டியபின் ரவியிலே மூன்றுநாள்நான் காய்த்தபின்பு குறைக்குள்ளே வைத்துமூடி, வெட்டியபின் சிலைசெய்து உலையிலுது உத்தமனே வொரு மணியாய் நிற்கும்பாரு, வெட்டிணியா மண்டோடு வெண்கலமேபாலாகும், விள்ளார்க ஞாபசரித்துக் காசியப்பா, அட்டியிலே யண்டசத்தைச் சோதித் தேதான் அப்பனே ஈயந்தான் பலந்தான் தூக்கே. 68

தூக்கப்பா சமனாகத் தங்கத்தன்னைத் துடியாக வீரண்டுமொன்று யுருகு ம்போது, தாக்கப்பா குதமொரு பலத்தைவாரு தவறாயைச் சற்பமது விழுங்குந்வாரும், போக்கப்பா காசமொரு பலத்தைப்போடு போட்டபி ன்பு வீரமொரு பலந்தான்போடு, வாக்கப்பா வீங்கமொரு பலந்தான்போ டு மருவிநின்று உருகுமடா களங்கமாச்சே. 69

ஆசசப்பா களங்கத்தைக் கல்வத்திட்டு அடங்காத செந்தகத்தான் ரெட் டிப்பிட்டு, வாச்சப்பா பத்திலொன்று சிலையுயிட்டு வாசாகக் சற்றூழைப் பாலாலாட்டு, வீச்சப்பா காசொன்று பொற்றலையின்சாற்றல் விளங்கவே ரெண்டிரா ளானபின்பு, பாச்சப்பா வில்லெசெய்து ரவியிற்போடு பாங்காக மூன்றுநாள் காய்த்தபின்பே. 70

காய்த்தபின்பு குப்பியிலே செலுத்திக்கொண்டு கருணைபெற வேணு மென்றே வாலுகைக்கெத்திரம், வாய்த்ததோர் முத்தியு ழுட்டிழுட்டு வள மாக நாலாநாள் குப்பிவாங்கு, சாய்த்ததொரு அருணைப்போற் செந்திர ந்தான் சாதிக்கு மெதிராளி யெதிரீச்சுமாட்டான், ஆய்த்ததொரு அண்டத் தின் வங்ககாக மடர்சமுஞ்சி குதகெத்தி யருஜாப்பாரே. 71

அருளான சுற்பங்கள் கொள்ளும்போது அடங்காத தாகமொடு நீரிர்க கம், மருளான மயக்கமொடு கன்னிமையல் வாதத்தி ஞலெழுந்த யினீ ரோகம், சுருளான மந்தாச காசமொடு சுவாசகா சத்துடனே சதையில் தோஷம், கருவான கற்பத்தால் கலத்தோய்கள் கண்காணு தோணும்பா கண்டுபாரே. 72

சூயரோகத்துக்குலேகியம்.

கண்டுவிதாள்ளு மண்டலத்தின் செந்திரத்தான் கலைக்குமடா நாடியெ ல்லா மிறகுத்தேகம், ஒன்றுவிடு குன்றியிடைப் பனைவெல்லத்தில் உத்தம னே ஒருபோது கொண்டாற்போது, மண்டுகின்ற சூயரோக யிஞ்சிற்ற னால் வகையொன்று சொல்லக்கே ளாடாதோடை, இண்டுகங்கு ஆதுவளை முருங்குமுல்லை இலத்துளசி கண்டங்கத் திரியாமென்னே. 73

என்னவோ மூலிகைநான் வகையொன்றுக்கு இடித்ததொரு சாறப்பா படிவீத்தான், சொன்னசொன்ன மூலியுட சாற்றையெல்லாம் தோண வே பனைவெல்லம் பலமுமூன்று, ஆன்னவோ யிப்பில்வைத்துக் காயும் போது அரத்தையொடு திரிகடுகு திரிபலாதி, யின்னவோ கற்கண்டு வசம்பி டுண்டு விளங்கவே உகையொன்று பலந்தான ரெண்டே. 74

பலமான தொருபலத்தான் நெற்பொரியுங்கூட்டிப் பாங்காக மருத்தை யெல்லாம் குரணித்து, செலமான பாகெல்லாம் பாகஞ்சேரில் திடமான குரணத்தை யதிலேபாய்ச்சு. பிலமான தேனதிலே படிதான்வாரு பேசாதே ஆவின்னெய் படிதான்வாரு, குலமான வேயமாம் வழித்துவைத்து கூசாதே பீங்காணிற் பதனம்பண்ணே. 75

பதனமாய் வைத்திருப்பாய் வேசியத்தைப் பாங்கான கழஞ்சிறிறை யெடுத்துக்கொண்டு, சுதனமாய் வண்டத்தின் செந்தூரத்தைச் சுறுக்காகக்குன்றி யிடை யொருபோதுண்ண, விதனமெல்லா மொழிந்துதடா க்யரோகங்கள் வேரோடே அத்துதடா உபரசத்தின்வேகம், மதனகா மேசுரமாம் விந்துகட்டும் மங்கையரைத் தேய்க்தாலும் வாராதென்னே. 76

வாராது கிருஷ்ண அப் பிரகந்தனை வாய்ப்பாக நவீத மாகச்செய்து, பேராது பலமொன்று வாங்கிக்கொண்டு பிலத்தவெடி யுப்புடனே காரஞ்சாரஞ், சாராது சீனமொடு குடன்கூட்டித் தயவான கல்லுப்பு வகையொன்றுக்கு, வாசாதே கழஞ்சியொன்று கூடப்போட்டு வாகான பழச்சாற்று லொருநாளாட்டே. 77

ஆட்டியபின் வில்லைசெய்து உலரப்போட்டு ஐம்பதெருக் குள்ளேதான் புடத்தைப்போட்டு, மூட்டியபின் பெடுத்தனைக் கல்வத்திட்டு முழங்கவே கற்பூர வல்லிச்சாற்று, லாட்டியபின் னரைத்திடுவாய் பலந்தான்கெந்தி உரப்போடு நாளொன்று செவ்றூல்வில்லை, காட்டுவாய் ரவிமுகத்தி லுலர்ந்த பின்பு கட்டக்கேள் ஐம்பதெருக் குள்ளேபோடே. 78

போடப்பா புடமாறி யெடுத்துக்கொண்டு புகழாகப் பழச்சாறு கல்வத்திட்டு, ஆடப்பா நாளொன்று அரைத்துவில்லை அப்பனே யரைத்துமுன்போற்புடத்தைப்போடு, தேடப்பா ஆறினபின் கல்வத்திட்டு திடமான குட்டித்தக் காளிச்சாற்றுல், கூடப்பா நாளொன்று அரைத்தபின்பு குமுறவே வில்லைசெய்து புடத்தைப்போடே. 79

புடமாறி யெடுத்தனை யெருக்கம்பாலாற்பேசாதே நாளொன்று அரைப்பாய்ப்பா, திடமாக வில்லைனை உலர்த்திக்கொண்டு சிறப்பாக முன்போலே புடத்தைப்போடு, நடமாடு பின்பொருக்கால் பழச்சாற்றுவே நலியாதே தினமொன்று அரைத்தபின்பு, உடனெடு சத்துருவாம் காரஞ்சாரம் உத்தமனே தஞ்செல்லாந் தின்றவாதே. 80

வாறுடனே கறுத்திருந்த தேவிநாதம் மாண்டுதடா கனபுடமாய் மூட்டு மூட்டு, கூறுடனே அப்பிரக நவீதத்தைக் கொன்றவாய் வயிற்றியத்திற் கொட்டினெனான், வீறுடனே செந்தூரம் நன்றாய்க்காட்டல் விளங்கவே பொற்றலையின் சாற்றலாட்டித், தேறுடனே தூறெருவில் புடத்தைப் போடு செந்தூர மாகுமடா செப்பக்கேளே. 81

கேளப்பா அப்பிரக நவந்தைக் கெடியாகத் திரிகடுகு தன்னிற்கூட்டி, வாளப்பா தேன்றெய்யும் கலந்துகொண்டு மருவியசெந் தூமிது குன்றி கூட்டி, கோளப்பா கர்மத்தால் வந்ததோஷங் கூட்டோடே போகும்பா பத்துகாஸ்கொள், ஆளப்பா உதிரத்தில் வாயுவெல்லா அபானத்தின் கீழ் வாசல் புகுப்போச்சே. 82

போச்சப்பா மேகமென்ற தெல்லாம்போகும் பூண்டுகொரு நீரிர்க்கம் போகும்பா, ஆச்சப்பா சீத்திபுட சக்கரையினாலே ஆச்சரியம் அஸ்திகரம் தோஷமில்லை. போச்சப்பா காடிகளில் தோஷமில்லை பிரபலமாய்த் தேக மெல்லாம் குளிர்ச்சிபீண்ணும், வாச்சப்பா வயித்தியத்திற் சக்கரையேசொல் லார் வாய்ப்பேச்சோ வயித்தியத்தான் வணங்கிக்கேளே. 83

வணங்கிநீ கேளுபுலத் தியனே அய்யா மாறாட்ட மில்லாமல் சக்கரையே சொல்லுவேன், குணங்கியே போகாமல் பருத்துண்டாகக் கொண்டு வந்து நீழலுலர்த்திக் காய்த்தின்பு, பிணங்கியே போகாம விடித்துத்தா ளாய்ப் பிலமாக வடிகொண்டு சூணித்து, மணங்கியே பொடிபடுதா னென் றுக்குள்ளே வாசமாய் நாலுபடி செலத்தைவாரே. 84

வார்த்திடுவாய் மறுநாளி லிறுத்துப்போட்டு மறுபடியும் சலமதிலே முன்போல்விட்டு, கோர்த்திடுவா யிப்படியே பத்துவண்ணங் கூறாகச் செய்த பின்பு சொல்லக்கேளு, பார்த்திடுவாய் புளித்ததொரு காடிக்குள்ளே, பழச் சாறு பதினாறுக் கொன்றுவாரு, சேர்த்திடுவாய் முன்போலே யிறுத்துப் போட்டித் திறமாக மறுபடியும் செய்யக்கேளே. 85

கேளப்பா புலத்தியனே சீத்திக்கைப்புக் கேட்டதில்லை சித்தரல்லோ செயஞ்செய்வார்கள், ஆளப்பா வாயிலிட்டா லண்டவாரமட்டு மாகாகைப் பென்றால்வேப் பங்காயீடோ, வாளப்பா வயித்தியனே வென்றுசொன் னேன் வாதிக்கல் லோஷுரைத்த மார்க்கமல்லோ, ஆளப்பா ஆவினமோர் படிநாலுக்குள் அப்பனே கால்படிதான் பழச்சாறுட்டே. 86

பழச்சாறு விட்டபின்பு படிபொடிக்குப் பாங்காகக் கரைத்துவைத்து மறுநாள்கேளு, பழச்சாறு விட்டமோ ரிறுத்துப்போட்டுப் பாலாவின் பால் படிக்குப் பொடிபடிதான்போடு. இரிச்சதல்ல வங்காள சீனிசேளு என் சொல்லே னரைப்படிதான் சீனிபோடு, தழச்சுதப்பா ரவியிலே யுலர்த்த பின்பு தானயிர்த சக்கரையா மென்றுகானே. 87

காணப்பா இப்படியே சக்கரையேசொல்லார் கைகண்ட சித்தரென்றால் பிறைக்கச்சொல்வார், வீணப்பா மற்றதெல்லாம் சக்கரையே அல்ல வீறு கின்ற கைப்பதனை யடக்கமாட்டார், தோணப்பா சக்கரையை வாயிற்போ டச் சுறுக்கடாஅஸ்திகர மெல்லாம்போகும், பூணப்பா இதினோடே மருக் குகூட்டப் புகலுவேவன் புலத்தியனே தேளுக்கேளே. 88

கேள்பா திரிகதிரு மதாரமேமம் கெடியான வாய்வீளங்கம் நறுக்கு
மூலம், கேள்பா கற்பூரம் குத்துமப்து கிறம்பு-னே சீரகங்கோ ரோசனை
கஸ்தாரி, கேள்பா சாதிக்காய் சாதிப்பத்திரி கிருபையுடன் வாகையொன்று
பலந்தானென்று, கேள்பா இனவருப்பாய் குரணித்துக் கிருபையுடன்
சொல்லக்கூட விளத்தின்பூவே. 89

பூவகனை சிழலுலர்க்கிச் குரணித்துப் பூட்டிடாய் சமனாகச் சீனிகா
லாய், பூவகனைச் சேகரித்த குரணத்தான் புகழமுர்த சக்கரைக்கு நரலுக்
கொன்றாய்ப், பாவகனைக் கலந்துகொண்டு பதனம்பண்ணு பரிபாவி மேக
சலம் பறத்தபோகும், ஆவலுற வேகிபமாய்ச் செய்யக்கேளு அப்பனை
தாழைவிழுது சாறுவாங்கே. 90

வாக்கியே படிநாலு புதுச்சட்டிக்குள் வாரப்பா படிநாலு இளநீருக்
தான், தேங்கியே ரெண்டிமொன்றாய்க் கிடியஞ்செய்ய செப்புவேன் குரு
விஞ்சு பலந்தானென்று, ஒங்கியே சிறுபுட்கால் பலந்தானென்று உத்த
மனே யிஞ்சிமது பலந்தானென்று, தாங்கியே கன்னுரிப் பலந்தானென்று
சாந்தமா யேலமது பலந்தானென்றே. 91

ஒன்றாக விதுவெல்லா மிடித்துப்போட்டு ஒருபடியா யிறுபியின் னகி
லேகேளு, நன்றான சீனிபலம் நாலுபோடு ரசபாகம் வருநேரத் தன்னிலே
தான், வென்றவொரு அமுர்தசஞ் சீவிதன்னை மேவியரைப் படியுளந்து
யதிலேபோடு, கன்றான ஆவின்செய் படிகால்வொரு கலங்காதே நெயிற்
பாதி தேனைக்கொட்டே. 92

கொட்டினயின் மெழுதுபதம் தன்னிலைதான் கூறான பீங்கானில்
வழித்துவைப்பாய், வெட்டினேன் தேகத்துள் நோய்கனெல்லாம் விடய
மிட்டு விடயமிட்டுச் சோதித்தேதான், அட்டியாச் சொல்வதிக்த அமுர்த
லேகியம் அப்பனை யாருக்குஞ் சொல்லவில்லை, மட்டில்லா வயித்திபந்தான்
சாஸ்திரஞ்சொன்னேன் மாறாட்ட மில்லையொன்று மிதுக்கொவ்வாதே. 93

ஒவ்வாத லேகியத்திற் கழுஞ்சிதாக்கு உத்தமனே அப்பிரக செந்தூரத்
தைச், செவ்வாகக் குன்றியிடைத் திறமாய்க்கொள்ளு தேகத்தில் மேகசுரம்
மேகவெட்டை, சவ்வாக அஸ்திசுரம் வேகம்போகுங் கபாலத்தில் வெட்
டைசுரம் குட்டம்போகும், இவ்வகைதான் பத்துநாள் கொள்ளும்போது
எமனாலும் வெல்லரிது தேகந்தானே. 94

பவளவங்கச் செந்தூரம்.

தானென்ற பவளவங்கச் செந்தூரங்கேளு சார்வான வங்கமது பலந்
தானென்று, தானென்ற நற்பவளம் பலந்தானென்று கைமுறையாய்ச்
சிலாசத்துப் பலந்தானென்று, வேனென்ற பழச்சாற்றால் மூன்றுநாள் தான்
விடிகாலை மாலெரெண்டு சாமமாட்டி, தோனென்ற வில்லைசெய்து ரயிற்
போட்டு கூறாக உலர்த்தியின்பு புடத்தைப்போடே. 95

போட்டெடுத்து காலிலொன்று கெந்திகூட்டிப் புகழான பொத்தலையின் சாற்றலாட்டி, மீட்டெடுத்து வில்லைதனை உலர்த்திப்பின்பு வெகுசுருக்காயைம்பதெருப் புடைத்தைப்போடு, மூட்டெடுத்த கருவங்கஞ் செந்தூர்தான் மோசனில்லை முக்காலும் புடத்தைப்போடு, சூட்டெடுத்துப் பொடி செய்து பதனம்பண்ணு துடியாகக் குன்றியிடை கொள்ளுகொய்ளே. 96

கொள்ளப்பா அமுர்தசஞ் சீவிதன்னிற் கொண்டயின்பு சலக்கழிச்சல் கழிப்புரத்தம், விள்ளடா குறியெரிப்பு விக்கப்புற்று மேகத்தி னுலெழுந்த தோஷமெல்லாம், எள்ளடா அணுவளவு கற்பத்தாலே யெழுந்ததொரு மேகசல முறிந்துபோச்சு, தள்ளடா எமனானை வாசிகொண்டி சாற்றடா மண்டலந்தான் சித்தியாமே. 97

அயச்செந்தூரம்.

ஆமப்பா அயத்தகடு பலந்தானென்று அப்பனே அந்திடைக்குச் சூதக் கூட்டி, வேமப்பா கல்வத்தி லாட்டுஆட்டு வீரமொடு நவச்சாரம் பலந்தானென்று, வாமப்பா மூன்றுநாள் கைவிடாமல் மாட்டியரைப் பொடியாகச் சிவந்துபோகும், மோமப்பா புதுச்சட்டி யடுப்பில்வைத்து மோசங்கள் வாராமல் வறுத்திடாயே. 98

வறுக்கையிலே பதம்பாரு முருக்கம்பூப்போல் வர்ண பதத் தோடு கரு காமல்வாங்கு, நிறுக்கையிலே குன்றியிடை பனைவெல்லத்தில் நேச மாம் கொண்டிடவே சூலைவாற்கும், ஒறுக்கையிலே யிதின்சுறுக்கு எதுக்கு யில்லை ஒகேரகோ குஷ்டமெல்லா மொழிந்துபோகும், மறுக்கையிலே யிதின்சுறுக்கு எதுக்குயில்லை வாநீர் விஷகடிகள் வாங்கிப்போமே. 99

துரிசெந்தூரம்.

வாங்கிப்போந் துரிசெந் தூரக்கேளு 'வாகான அரைப்பொடி தான் பலந்தானென்று, தேங்கிப்போந் கெத்தகந்தான் பலந்தானென்று திறமாக வதன்பின்பு செப்பக்கேளு, தாங்கிப்போந் துரிசிமதிற் பலந்தானென்று சாதகமாய்ப் பழச்சாற்றில் தினம்ரெண்டாட்டு, ஒக்கியதோர் வீர மது கழஞ்சியொன்று உத்தமனே அரைத்ததனை வில்லைகட்டே. 100

கட்டியே ரவிதனிலே யுலர்த்திப்பின்பு கனபுடமே போடப்பா மயங்க வேண்டாம், ஒட்டியே ஆறினபின் செந்தூரந்தா னுண்மையாய்த் திரிகடுகில் குன்றியிடைகூட்டி, அட்டியாய் மண்டலந்தான் கொள்ளும்போது ஆச்சரியங் குணமென்ற தெல்லாம்போகும், சுட்டியே கெற்பத்தில் தோஷம் போகுந் துடியான கிருணியெல்லாஞ் சூட்டப்போமே. 101

அயக்காரத்தச்செந்தூரம்.

சூட்டப்பா வரைப்பொடிதான் பலந்தானென்று துடியான கெத்தகந் தான் பலந்தானென்று, மூட்டப்பா லிக்கமொடு காரசாரம் முனையான உப்புரெண்டு சூடன்சினம், மாட்டப்பா வகையொன்று கழஞ்சியொன்று வாழியென்ற பூவதிலே கழஞ்சியொன்று, வாட்டப்பா காந்தமது பலங்கால் கூட்டி வளமான பழச்சாற்றி லரைத்திடாயே. 102

அரைத்திவாய் ரெண்டுகான் கைவிடாமல் அப்பனே உலர்ந்தபின்பு வில்லைதன்னை, விரைத்திவாய் வராகபுட மாறிப்பின்பு விளங்கியதோர் முருக்கம்பூப் போலாம்வில்லை, நிரைத்தனைப் பொடிசெய்து பதனம் பண்ணு நிலையில்லாப் பாலியென்ற பாண்டிரோகம், கரைதடுக்க வொட்டாது கடலேபுக்குங் கைகண்ட செந்தூரங் கண்டுகொள்ளே. 103

பாண்டிலேகியம்.

கண்டுகொள்ளு மாவின்பால் படிதானென்று கைலோகம் நன்னூரி விலாமிச்சம்வேர், விண்டுகொள்ளும் சீழ்க்காயின் நெல்லிவேரும் விளங்கிய தோர் வகையொன்று பலந்தானென்று, உண்டுகொள்ளும் படியெட்டுச் சலத்தினுள்ளே உத்தமனே போட்டுலர்த்திப் படிதானென்று, மண்டிபடாப் பாலுடனே கூடவாரு மைக்கனே ஈழுக்கம்பூச் சாறுவாரே. 104

வாரப்பா படியொன்று பழச்சாறங்கே வரிசையாய்ப் படியொன்று கரி யான்காறு, சேரப்பா படியொன்று சீழ்க்காய்நெல்லித் தெளிவாகத் தாழைச் சாறு படிதானென்று, சாரப்பா ரெண்டுபத்துப் பலந்தான்வெல்லத் தான் கரைத்து எரிவிடவே பாருசேரில், ஏரப்பா திரிபலைச் சகத்திலேடு யியல்பான திரிகடுகு எலந்தானே. 105

ஏலமில் வங்கத்தோ விலைகிராம்பு எவாச்சாரஞ் சாதிக்காய் நறுக்கு மூலம், வால்யினகு வாய்விளங்கம் கோட்டமப்பா வகையொன்று பல மொன்று ஞானித்து, ஆலைவாய் சங்குபொடி யதிலேபாதி யப்பனே பாரு வரும் போதிற்போடி, சாலவே ஆவின்நெய் படிதான்வாரு தவறாமல் தேனதிலே பாறிவாரே. 106

வார்த்திடவே மெழுகுபத மானவாறில் மக்களே பிங்காளிற் பதனம் பண்ணு, கோத்திட்டு லோகசெந்தூ ரத்தில்தின்னு குன்றியிடை தின மொன்றுக் கிருநேரந்தான், சாத்திடவே லேகியந்தான் கழஞ்சுரெண்டு சாதித்து மண்டலமே தின்பாயாகில், எத்திட்டு எந்தவகைப் பாண்டானு ளும் இலேகியசெந் தூரத்தைக் கண்டபோதே. 107

கண்டவுடன் பாண்டங்கே பறந்துதப்பா காயங்கள் வெளுத்திருந்த தெங்கேபோச்சு, கொண்டவுடன் புளியோடு புகையிலையுமாகா கொடுமை யுள்ள பெண்ணாகா துளுந்துமாகா, பண்டிடைய பத்தியத்தை விட்டானு னால் படுபாவி லேகியசெந் தூரந்தானே, சண்டமா ருதம்போலே மெய் யழித்துச் சண்ணுமடா மாற்றுமருந் தில்லைதானே. 108

மன்றேசெந்தூரம்.

இல்லையென்று போகாமற் சொல்லக்கேளு எழுமிச்சம் பழற்பத்து நாலாய்க்கீறி, தொல்லையென்று போகாமல் அயசெந்தூரந் தாக்கடா பலந் தகல்தான் மன்றேசத்தைச் சொல்லவே சமனாகக் செங்குட்டித் திரமாகப் பழச்சாற்றால் ரெண்டுசாமம், அல்லவே தரைத்தலில்லை யுலர்ந்தபின்பு அப்பனே வாகாகப் புடமாறிப்பின்பு, எல்லதொருசெந்தூரங் கால்பலமே தாக்கி வகையான இந்துப்புக் கழஞ்சிரண்டுகூட்டே. 109

கூட்டியே முன்மருந்து மொன்றாய்ச்சேர்த்துக் கொண்டுநீ சீரகமோர் கழ்ச்சுகட்டி, நாட்டியே பழத்துக்குச் சேரவிட்டி நலமான கரியான்சாறு நாழிவிட்டி, லூட்டியே கற்றாழஞ் சாறுநாழி முழுகுவின்ற செருப்படியின் சாறுநாழி, தசட்டிகமாய் மூன்றுமொன்றாய்ச் சாறுவார்த்து சட்டியிலே பழத்தையெல்லாம் பதித்துவையே. 110

பதித்துவைத்துத் தீயெரித்து அவித்துக்கொண்டு பாங்கான பக்குவத்தில் புதுப்பாண்டத்தில், பதித்துவைத்து நெற்குழியில் பத்துநாள்வை பசுவினுட தொழுவுத்தில் பத்துநாள்வை, பதித்துவைத்துப் பழந்தண்ணைத் தினமொன்றாகப் பத்துநாள் கொள்ளப்பா பாண்டுபோகும், பதித்திருந்த வாநீர்ப் பாண்டானாலும் பறக்குமடா பறக்குமடா [பாண்டெல்லாமே. 111

எல்லாரும் வயித்தியன்போல் நோவுபார்த்தால் இளைத்ததுவோ நோயப்பா வேழைமாண்பர், வல்லாரும் வா திமகன் வயித்தியனாவான் மற்ற வர்கள் நோயறியா மடையரப்பா, கொல்லுமடா கெந்தகத்தைவாங்கிநீயுங் கூட்டிவாய் சமனின்ற விடந்தீஞ்சாணைக், கல்லான கெந்தகமருஞ் சாம மொன்று காணப்பா அரைத்துவில்லை கட்டிப்போடே. 112

கட்டியடா அஞ்செருவீற் புடத்தைசப்போய கலங்காத கெந்தகந்தான் என்னசொல்வேன், வெட்டுமடா குஷ்டமொடு கிரந்திருலை வெல்லுமடா சூதபற்பல் கூட்டித்தின்னு, பட்டுவிடு மேககிற மேககுலை பறக்குமேமேகத்தி வெழுந்தவாய்வு, திட்டமடா பத்துநாள் கொள்ளும்போது சித்தியடா சற்பத்துக் குறுகிகாணே. 113

வெண்கலச்செந்தூரம்.

உறுதியென்ற வெண்கலச்செந் தூரங்கேளு உத்தமனே வெண்கலந்தான் பலந்தானென்று, அறுதியென்ற சிலாசத்துப் பலந்தானென்று அண்டத்தோல் பலமொன்று குடிலமொருபலந்தான், விறுதியென்ற வீரமது பலந்தான்ரெண்டு வீரனத்தாளகந்தான் பலந்தான்ரெண்டு, பொறுதியென்ற கெந்தகந்தான் பலந்தானாறு போட்டரைப்பாய் கல்வத்திற் பழச்சாற்றுவே.

பழச்சாறு விட்டரைப்பாய் மூன்றுநாள்தான் பாங்காக வில்லைசெய்து ரவியிற்காய்ந்தால், வழுச்சல்லோ போட்டுதடா மாட்டிக்கொண்டு வரசு புடமானதிலே செந்தூரந்தான், இழுச்சல்லோ வெல்லத்திற் குன்றியிடையொள்ள என்னசொல்வேன் குன்மங்க னெட்டுந்தீருந், தழைச்சிருந்த மேகத்தி வெழுந்ததெல்லாந் தவறுண்டே போகுமடா சார்த்துபாரே. 115

முத்துச்செந்தூரம்.

பாரப்பா முத்தமணிப் பலந்தானென்று பதைப்படங்கா காகமது பலந்தானென்று, சேரப்பா சூதமொடு பலந்தானென்று சிறப்பான வீரமொடு பலந்தானென்று, வாரப்பா முலைப்பாலி லரைப்பாயோர்காள் வாகாக வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு, வேரப்பா பூக்கழஞ்சி கெந்தகந்தான் விளங்கவே ரெண்டுபலங் கூட்டியாடு. 116

ஆட்டியே புடம்போடு கோழிய்ப்பா அரகரா முத்துமணிச் செந்தூரந் தான், நாட்டவே கிரந்தியுறும் யோனிப்புற்றும் நல்லிவிந்துப் புற்றுடனே கண்டமாலே, மூட்டவே மூலங்கள் பிளவையரையாப்பு மூக்கினுள்ளே சதைத்துணுக்காம் பீனிசங்கள், காட்டவே செந்தூரங் கண்டபோதிற் காண்பா கெடிகலங்கி யோடுந்தானே. 117

தாளகச்செந்தூரம்:

நானான தாளகந்தான் பலந்தானென்று சம்பழத்தின் சாறுபடிசுறுக்குப் போட்டு, வேணான முலைப்பால் கால் படியேதாக்கு விளங்கவே யூரலறும் பின்புகேளு, வாணான திருகுகள்ளிப் பால்தானாழி வாங்கியதிற் போடுறெ மருந்துகேளு, கோணான திருகுகள்ளி உப்புயுவுக் கொடியநவச் சாரமொடு வீரந்தானே. 118

வீரம்பூ ரத்துடனே வெடியுப்புச்சீனம் விளங்கவே வகையொன்று கழஞ்சியொன்று, சேரவே பொடித்தத்தப் பாலிற்போடு சிறப்பாக மூன்று நாள் செலமதாகும், நீராலே தாளகத்திற் காரங்கால்தா னிறுத்துவிடு முன் சொன்ன பலவிதத்திற், சாரமது கால்பலந்தான் கூட்டிக்கொண்டு சாகவே யரைத்திடுவாய் மூன்றுநாளே. 119

நாள்மூன்று அரைத்துவில்லைப் பணம்போற்கட்டி நலமாகச் சுத்திசெய்வாய் தாம்பிரத்தைக், கோள்மூன்றுத் தீருமப்பா ஜூரல்வாங்கும் கூறுவேன் அண்டத்தேரல் பலந்தானென்று, கேள்மஞ்சள் கட்டான வளையலோடு கெடியான வெடியுப்புக் காரஞ்சாரம், பாங்காணப் பூவீரம் பூரஞ்சீனம் பாங்காக வகையொன்று கழஞ்சிரெண்டே. 120

ரெண்டினே யண்டோடு கூட்டிக்கொண்டு நிரைபழச்சா றரைப் படிதான் விட்டேயாட்டிக், கொண்டினே வில்லைசெய்து உலர்த்திக் கொண்டு கொடுத்திடுவா யொவ்வாத ராசிக்கேதான், பண்டினே தாம்பிரமது பலந்தானஞ்சு பாங்காகக் குகைக்குள்ளே உருகும்போது, தண்டினே தாம்பிரத்திற் பிலத்தசுத்தி, சண்டாள ஜூரலறந் தாம்பிரந்தானே. 121

தானன்றாய்ச் சுத்திசெய்து தாம்பிரந்தன்னைத் தடையதனே மறுகுகை பிலுருக்கும்போது, ஏனென்ற தாளகத்தின் மெழுருவில்லை இயைத்திடுவா யொவ்வொன்றாய்க் கொடுத்தபின்பு, தேனென்ற நிறம்போச்சு வெங்கலம் போலாகும் திடமாக வடித்துடனே தகர்ந்துதுளாம் பானென்ற கல்வத்திற் பொடித்துக்கொண்டு பாங்காகக் கண்டிடைக்குச் சூதம்வாரே. 122

சூதத்தி னிறைபோடு வீரந்தன்னைத் துடியாக முலைப்பாலி லரைத்த பின்பு, நாதம்பூ நிறுரெண்டு பத்துக்கொன்று நாட்டியரை மூன்று நாள் பின்புகேளு, பாதமென்ற வாலரச மட்டைப்போலாம் பண்பாகக் கண்டிடைக்குக் கெந்திகுட்டி, நீதமென்ற பொற்றலையின் சாற்றுவாட்டி கிளைத்திடுவா யயம்புதெருப் புடத்தைப்போடே. 123

புடத்திலே யிருந்துறைந்த செந்தூரத்தான் புகலாதே வயிரவர்க்குப் பூசைபண்ணு. திடத்திலே தாம்பிரத்தின் செந்தூரத்தைத் தினக்குன்றிப் பிரமாணம் திரிகடுகிற்சேர்த்து, நடத்திலே மண்டலந்தான் உண்ணும் போது காளான பீலிகையுங் குன்மத்தோடே, சடத்திலே உண்டான கனப்புவாய்வு, சாங்கமாய்த் தீர்க்குமடா தாம்பிரந்தானே 124

தாம்பிரசெந்தூரத்தைத் தின்னும்போது தட்டின்கீ குன்மம்போமனுப் பானங்கேள், காம்பியே புளித்திருந்த காடிபடியொன்று கண்டங்கத் திரிச் சாறு படிதாடுவொன்று, தேம்பியதோர் திருமேனிச் சாறுபடியொன்று சிறு செருப்புக் கால்சாறு படிதாடுவொன்று, வேம்பினூட பட்டைச்சாறு படிதாடுவொன்று மேலான கையான்சாறு படிதாடுவொன்றே. 125

ஒன்றான விஞ்சிச்சாறு படிதாடுவொன்று உத்தமனே பசுமலையின் பட்டைதன்னே, நன்றாக வெண்படிநீ ரொருபடியிற்காய்ச்சி நலமான கிஷாய மறு படிதாடுவொன்று, மன்றாகப் பிரமிச்சாறு படிதாடுவொன்று வாகாக விது வெல்லாந் தாளிக்குள்ளே, சென்றூட வெண்பதுசா ரென்றாய்ச்சேர்த்துச் செப்பக்கேள் பனைவெல்லம் சேரப்போடே. 126

போடக்கேள் மூன்றுபத்துப் பலந்தான்போடு புகழான வெள்ளெருக்கம் வேர்ப்பச்சைப்பட்டை, ஆடப்பா பலமொன்று அரைத்துக்கொண்டு அப்பனே ஐம்பதுகாய்க் கச்சல்வாங்கி, சூடப்பா நன்றாக நறுக்குத்தட்டி சுகமாக அரைத்திடுவாய்ப் பிசின்போலாகத், தேடப்பா விருமருத்துஞ் சாற்றினோடே சேர்த்துநீ கரைத்திடுவாய் செப்பினேனே. 127

செப்பினேன் உணக்காகப் புலத்தியனே அய்யந் தீராத குன்மமெல்லாஞ் சேரத்தீரும், செப்பினேன் சோதிநீர் பலந்தாடுவொன்று திரைநுரையின் நீறுபலஞ் சங்குநீறு, செப்பினேன் பலமொன்று பூநிறப்பா சேர்வே யிதுவெல்லாஞ் சட்டசண்ணஞ், செப்பினேன் திசிகடுகு வாய்வீளங்கந் திப்பிலிழ வத்தினெடு சித்திதானே. 128

சித்திரமூ வத்தினெடு சடுகுவோமம் செவ்வியக் கோவ்டமதராஞ் சேர கந்தான், முத்திரையாக் காயமொடு வசம்புகாந்த முளந்தவே வகையொன்றுக் கரைப்பலந்தான்சேரு, சத்தியெவாச சாரம்நவாச் சாரம்சினம் சவுக்காரம் பொரிசார மினங்கன்கூடன், பத்தியாய்க் கொடிக்கழற்சிப் பருப்பிந்துப்பு பாங்கான கல்லுப்புப் பாதிசேரே. 129

பாதியாம் வகையொன்று கறப்பலந்தான்கூட்டிப் பண்பாகச் சரக்கெல்லாம் சூரணித்துக்கொண்டு, நீதியாக் கருவேம்பி னிலையை வாட்டி நேராகச் சூரணித்து மருந்திற்சேர்த்து, சாதியாஞ் சாறெல்லாம் பாருசேரில் தக்கவொரு சூரணத்தை யதிலேபோட்டு, கோதிலாத் தேனுமொரு படிதான்வாரு கூறான வெய்யுமொரு படிதான்வாரே. 130

வாரப்பா மெழுகுபத மானவாதே வாய்ப்பாகப் பீங்கானில் வழித்து வைப்பாய், சேரப்பா வேகியத்தான் கழஞ்சியள்ளிச் சிறப்பாகத் தாம்பிரச் செந்தூரத்தைச், சாரப்பா குன்றியிடை யாகக்கொள்ள சாந்தமாம் புகையிலையும் புளிப்புத்தள்ளு, வேரப்பா அஷ்டகுன்ம மெட்டுத்தீரும் வெகு கறுக்கு நவசிந்தா மணியென்றேனே. 131

நவசிந்தாமணி:

நவசிந்தா மணியான வேகியத்தை கல்லதொரு கற்பசித்திக் காரச்சொன்னேன், புலனங்கள் திரித்தலையும் வயித்தியனோகாண்பான் புத்தியுள்ள வாதிமகன் குன்மத்தீர்ப்பன், எவராலுந் தாம்பிரத்தைச் செயிக்க மாட்டார் இந்தவகை வேகியமுன் செய்யமாட்டார், அவன்பிழைப்புக்கே தாலு மொன்றைச்செய்வா னுகாத வயித்தியனா மாமென்றேதே. 132

ஒதினேன் தீட்சையிரு தூற்றுக்குள்ளே உத்தமனே வடுகனுட பூசை மார்க்க, மாதியாம் வயித்தியனுக் கப்பாகேளு அவனன்றிச் செந்தூர மாகா தொன்றுஞ், சாதியாம் சூத்திரசென் மத்தோர்க்கன்றிச் சகலருக்கும் பவியாது தவறுண்டேபோம், வாதியா மகன்றனக்கு வயித்தியனு சொன்னேன் வயிரவணைப் பூசைபண்ணி வணங்கிப்பாரே. 133

அயக்காந்தச்செந்தூரம்.

பாரப்பா அரைப்பொடிதான் பலந்தானென்று பரிவான் காந்தமது பலந்தானென்று, சேரப்பா கெந்தகந்தான் பலந்தானென்று திரமான பூற்று கழஞ்சியொன்று, சாரப்பா பழச்சாற்றா விரண்டுசாமல் கடுகவே யரைத்துவெயிறிற் காயப்போட்டு, ஆரப்பா மறுநாளும் ரண்டுசாம மடங்கவே யரைத்துவில்லைக் காய்த்தபின்பே. 134

பின்பதனைச் சுடுசெங்கல் குகைக்குன்வைத்துப் பேசாமல் மேலுமதால் மூடிக்கொண்டு, வின்பதனைச் சீலைமன்தான் ரண்டுசெய்து விதமாக முட்டனவு குழிதான்வெட்டி, அன்பதெருக் குள்ளேதான் புடத்தைப் போழி ஆறியபின் னெடுக்கச்செந் தூரமாகுந், துன்பமது கற்பத்தாற் குடு கொண்ட தோலோடு அஸ்திமுதற் கண்பும்பாரே. 135

கனத்திருந்த நீர்தோஷய் கபாலவாய்வு கண்புகைச்சல் காதுமந்தங் காணுதோடு, மனத்துறவே சாநிக்காய் சாதிபத்திரி மதுராஞ்சீ ரகமோமம் குராசானியோடு, இனத்திருந்த வாய்விளங்கம் நறுக்குமுல மேலமதி விடையமொடு காயஞ்சுக்கு, தனத்திருந்த திப்பிலியு யினகுக்கட்டிச் சதிரான அபின்கோஷ்டந் தானென்றாமே. 136

ஒன்றான மருந்தெல்லாம் வகைக்குக்கேளு உறவாகப் பலமொன்று வறுத்துக்கொண்டு, நன்றாகச் சூரணித்துப் பின்புகேளு நாலுபலம் பனை வெல்ல மெள்ளுஞ்சேர்த்துக், குன்றாம லீடித்ததனை மையாய்ச்சேர்த்துக் கூட்டப்பா சூரணத்தை ரேகித்தேதான், சென்றும் நறுந்தேனைக் கால் படிதான்விட்டுச் சிறக்கவொரு பீங்கானி லடைத்துவைவே. 137

அடைத்துவைத்த மருந்தப்பா கழஞ்சிரெண்டு அயக்காந்தச் செந்துரம் குன்றிகூட்டி, இடைத்துவிடு மண்டலந்தான் தின்னுதினனு யெளிதல்ல ஆறுவகைக் கிராணியெல்லாஞ், சடைத்தங்கே யோடிப்போம் புலியுள் னோர்க்குத் தாக்கினாற் புளியேரடு புகையிலையுமாக, உடைத்துவிடு முத ரத்தில் நின்றவாய்வு ஒழுமிந் து போகுமடா உண்மைகானே. 138

வெள்ளியச்செந்துரம்.

காணப்பா வெள்ளியஞ் சுத்திசெய்து கசகாம லுருக்கியே கல்வத்திட்டு, பூணப்பா வெடியுப்பு ரோம்பூவும் புகழாகப் பலத்துக்குக் கழஞ்சிவீதம், தோணப்பா ராசிவங்கம் பலந்தானென்று துடிக்கொண்ட கெந்தகந்தான் பலந்தானரெண்டு, நாணப்பா பழச்சாற்றா லிரண்டுசாமம் நன்றாகவரை த்துவைப்பா யெருக்கம்பாலே. 139

பாலாலே சாமம்ரெண்டு ஆட்டிக்கொண்டு பதைப்படங்கா நவச்சார பலமுங்கால்தான், வாலாகப் பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி, மாட்டுவாய் சாமம்ரெண்டு மடங்குமப்பா, சேலாக வில்லைசெய்து சவியிற்போடு திம் மாக மூன்றுநாள் காய்ந்தபின்பு, காலாக தூறெருவிற் புடத்தைப்போடு கைமுறையாய் ராசிவங்கக் கனகந்தானே. 140

கனகந்தான் ராசிவங்கஞ் செந்துரத்தைக் கைமுறையா யெட்டிலொன் றுஞ் சூதங்கூட்டிக், கனகந்தான் நேகமப்பா சீனியிற்கொள்ளக் கண்துலங் குங் கபாலபுற்றுக் கபாலவாய்வு, கனகந்தான் அஸ்தியிலே, பாய்ந்தவெட் டை கசமாலக் குன்மமொடு கண்டமலை, கனகம்போ லுறைத்திருந்த நோய்களெல்லாங் காணாதே கடல்புக்குங் கருத்துள்ளோர்க்கே. 141

கருத்துறவே வாதிமகன் வயித்தியஞ்சிசய்தால் கதிக்கெட்ட நோயாளி பணியவேணும், கருத்துறவே மருந்துக்குப் பத்தியம்வேணும் கைமுறை யாய்ச் செய்கின்ற வயித்தியர்க்கும், கருத்துறவே மனதுவா நடக்கவேணும் கழுதைபோ லேயிருந்தால் பல்யாதொன்றும். கருத்துறவே யிதுக்கல்லோ சித்தர்சாபம் கட்டினார் மனதுவா நடந்துகொள்ளே. 142

கடந்துகொள்ளே நோயாளி ராசாவென்றால் நாட்டினா லவர்க்கங்கே மருந்தேறாது, தொடர்ந்துகொள்வே னென்றுன்னைப் பத்திவைத்தால் சுறுக் காகத்தீருமடா சாபமேது, அடர்ந்துபோ யவன்வாசல் காத்தாயாறல் அவ னுக்குக் கொஞ்சமுமே உபசாரஞ்செய்யான், சடந்தனுக்கு நோய்வந்தால் குருவேயென்பான் சாதுரிய மாய்த்தீர்ந்தால் தம்பியாமே. 143

தப்பியென்பான் நோயெல்லாந் தீர்ந்தபின்பு தாய்தந்தை குருவென்பான் நோய்தீராமுன்பு, வெம்பியதோர் மனமாத் தியைப்போற்றி வேணப டி யுபசாரம் பின்பாகட்டென்பான், சும்பியல்லோ கெதிக்குண்டு ள்ளம் கொந்து கொண்டங்கே வயித்தியஞர் கூர்மைக்கேதான், சம்பியே முகம் வாடிற் சாபம்வேறே சாற்றினே னினுவாறிந்து மருந்துவாங்கே. 144

வாங்கியே விசுவாச மாகக்கொண்டால் மருந்தென்ன வயித்தியன்னைப் பட்டாற்போதும், ஏங்கியே திரியாதே வயித்தியசாப மேகிடவே சாபத்தினி வீர்த்திகேளு, ஒங்கிலியோம் விந்துவுட னுதங்குட்டி உறவாகச் சிங்கென்று ஒருலட்சந்தான், பாங்கியே வகெனுட சாத்தியந்தான் பார்விரமன் மாய னெடு பகரக்கேளே. 145

வயித்தியமுறைமை.

கோளப்பா வயித்தியந்தான்! சொற்படியேகேட்டும் கெடியாகச் சித்தருட மறப்பையெல்லாம், வாள்ப்பா வெளியில்விட்டேன் வயித்தியத்துக்காக மா திலத்து நோயாளி மயங்காமலய்யா, கோளப்பா வாராமற் சாபகோபங் கூறி னேன் வாதிமகன் வயித்தியன்கில், தேளப்பா கொட்டுதல்போல் பூவி னீறு சேராட்டால் செந்தூரஞ் சேரப்போச்சே. 146.

போச்சுதென்று மலையாதே சொல்லக்கேளு புகழான பூநீறு பலந்தானெ ன்று, காய்ச்சென்றேன் சுத்தஜலந் தன்னிற்காய்ச்சிக் காய்ச்சுவதுகடு வெய்யி லில் நீரேவற்றி, வாச்சென்றேயிருக்கும்பூ மாதளங்காய் மகத்தான பூவப்பா வித்தச்சுன்னம், பாச்சென்றேன் நிலவுப்பு மந்தசுத்தி பண்ணப்பா பாறையுப் பு மந்தப்பாங்கே. 147

பாக்குடனேழுப்புவும் வெடியுப்போடு பழிகாரச் சூட்டுண்டு அஞ்சும்நே ராய், வாங்கியே கிழிஞ்சியுட சுன்னந்தன்னை வரிசையாய்ச் சமபாக மாகவா ட்டித், தாங்கியே வெள்ளெருக்கம் பாலுவார்த்துச் சாரமாம் பழச்சாற்றுந் தா ன்வெவ்வேறே, யோங்கியே யிருசாமம் ரெண்டுநீரு முத்தமனே யரைத்தா வில்லை ரவியிற்போடே. 148

போடப்பா பத்துநாள் காய்த்தின்பு புகழான சுண்ணாம்பு பொடிக்குள் வைத்து, சூடப்பா சுமலம்போல் தீயைமுட்டித் துடியாக வீருசாமஞ் சேரநீ ரும், மாடப்பா விதினாட்டுச் செந்தூரத்தாட்டு வடங்காத் நோய்களெல்லா யகன்றபோருந், தேடப்பா சிப்பியுட சுன்னஞ்சொல்வேன் திரமான பூநீற் றின் குருவிதாமே. 149

கிளிஞ்சிற்சுன்னம்.

குருவாகுங் கிளிஞ்சியுட சுன்னம்பா கூறக்கே ன்ருமதன்னைச் சுன்ன ம்பண்ண, கருவாகுங் கற்சுன்ன முவருங்குட்டிச் சாதகமாய்ச் சுத்தசலந் தன்னிலேதான், திருவாகக் கரைத்ததிலே கிளிஞ்சியிட்டித் தீயெரிப்பா யிருசாமஞ் சென்றின்பு, அருளான ஊமைதனைப் பேசப்பண்ணி ஆச்சரியம் உள்மருந்து பூசக்கேளே. 150

பூச்சப்பா வீரமொடு சூடன்சினம் புழுசுவாச் சாரமொடு கல்லுப்போடு, வீச்சப்பா வகையொன்று பலந்தானென்று, மீறியதோர் கிளிஞ்சியது பலந் தான்பத்து, ஆச்சப்பா மருந்தெல்லா மரைக்குட்போது அண்டத்தின்நீறுப லம் ரெண்டுபோடு, தீச்சப்பா பழச்சாற்றி லரைத்துக்கொண்டு சிறக்கவே யுடன் பூசிப் புடத்தைப்போடே. 151

புடம்போடு துறெருவிற் பிலத்தசன்னம் பின்பொருக்கால் வெண்கரு
வா லமாய்லுது, திடமாகச் சுறுக்கிட்ட சன்னமாகுஞ் செய்கின்ற கைமு
றைக்குச் சோபலாகா, நடமாட வெருக்குமட்டும் வெண்கருவாலாட்டி
நாலாறு புடம்போடு கடியசன்னம், உடனாடு சத்துருவா மண்டலீறும் உற்ற
தொரு இளிஞ்சிதன்னை மடக்கலாச்சே. 152

மடக்குமடா புலத்தியனே யுனக்குச்சொன்னேன் வரிசையா யண்ட
மது பத்தவாங்கிக், இடக்குமடா பாண்டத்துள் பீங்கான்வைத்து, கெடியாக
வதிலிட்டிப் பழத்தின்சாறு, கடக்குமடா படியொன்று அழுங்கவாரு
கடுக்காரச் சீனமது கழஞ்சிறெண்டு, அடக்குமடா பொடிசெய்து வதிலே
போடு ஐத்துநாள் கடுவெயிற்ரு ளண்டலீதே. 153

அண்டத்தின் தோடெல்லாம் உருகிச்சாற்றி லப்பனே உறைத்திருக்கு
மெடுத்திங்கொண்டு, அண்டத்தைச் சவ்வுடனே யெறித்துபோட்டு அழ
கான பழச்சாறுஞ் சினத்தோடு, பிண்டத்தைக் கொல்லுவே னென்று
சொல்லிப் பேரிட்டு மூன்றுநாள் ரவியில்லீறும், அண்டத்தி னீறுதனைக்
கல்வத்திட்டு அதிகாரி யெருக்கம்பா லதனி லாட்டே. 154

ஆட்டுவா யிருசாமம் வில்லைசெய்து அப்பனே ரவிமுகத்திற் காய்ந்தபி
ன்பு, மூட்டுவா யைம்படுருப் புடத்தைப்போடு முக்கியமாய் ிறும்பின் னெ
டுத்துக்கொண்டு, நாட்டுவாய் பத்திலொன்று வீரங்குட்டி நலமான வெண்
கருவா லரைப்பாய்சரம், பூட்டுவாய் வில்லைசெய்து ரவியிற்காய்ந்தால்
புடமொன்று ஐம்படுருக் குள்ளேபோடே. 155

பேர்ட்டெடுத்த அண்டத்துப் பொலிந்துநீராம் போக்கோடே யித்தவகை
யாருஞ்சொல்லார், தாட்டிகமா யுமைதனைச் சண்ணித்திஞ் சனவட்டக்
குருவல்ல அண்டவித்தை, மாட்டவே வாதத்தி லேறுஞ்சண்ணம் லனமாக
நவச்சாரம் சமனாக்கூட்டி, மூட்டிலேகொட்டங் கப்பளியில் வைக்கீராம்
முறையோடுமறுதற் குத்துருசி முந்தக்கொல்லே. 156

கொல்லுமடா அண்டலீர் கோபமெத்தக் கொடும்பாலி யுபரசத்தி லாதி
சன்னம், கொல்லுமடா சிப்பிதனைக் கொன்றாற்கேளு கூறுகிற சிப்பிவித்தை
தொலையாதப்பா, கொல்லுமடாசிப்பிசன்னத் தாலேகேளு கொத்தான
சவுக்காரம் செய்யும்போது, கொல்லுமடா பூகீறு கல்லுப்பைத்தான் கூசா
மற் பாறையுப்பைக் கொல்லுந்தானே. 157

தானென்ற சவுக்கார மேதாலாச்சு தருவாகிக் கருத்திருத்த நெடியசி
ப்பி, வானென்ற அண்டத்திலீராத் சிப்பி மகத்தான சன்னமடா ஆதியாதி,
வேறொன்ற வயத்தியத்தை வள்ளப்போய்த்தான் வேறான வழுலையுறுஞ் சிப்
பிச்சுக்கனம், காலன்றும்ச் சொல்லிவிட்டே னிதுபொய்யாது நலமான்
அண்டத்தாற் சிப்பிதே. 158

ஆண்டத்தின் சிப்பிதன்னைச் சன்னமாக்கி அரகராசவுக்காரம்செய்வாயாகில், தெண்டனிட்டு வாதம்வந்து முன்னேகாணுஞ் செப்பினேன் புலத்தியனே செப்பக்கேளு, கண்டதொரு குருவென்பார் பூச்சானென்பார் கைமுறையாய்க் காணர்கள் கழுதைமாண்பர், விண்டதொரு பூநீறுஞ் செய்யமாட்டார் விளக்கவே சொல்லிவிட்டேன் வேதைபாரே. 159

பாரப்பா சட்டைமுனி பூநீற்றுவித்தைப் பாடினார் பூவதனைக் குருபன்னாமற், கூரப்பா சொல்லுகிறேன்; பூநீறுகக் கொடியதொரு சிப்பிசன்னம் பலந்தானென்று, சேரப்பா சோடகத்தின் குருத்தானன்றிச் செகமறியாப் பூநீறு செப்பக்கேளு, சாரப்பா முதற்றீட்சைப் பூவைக்கேளு சாதகமாய் நாலுபலம் தாக்கியாட்டே. 160

தாக்கிடாய் நிலவுப்புப் பாதையுப்புத் தன்னோடு வகையொன்று பலத்திற்பாதி, தாக்கிடா யுப்புக்குப் பாதிவெள்ளை சவ்வீரம் வெள்ளைக்கு நாலிலொன்று, தாக்கிடாய் குடனங்கே பலமுங்கால்தான் தயவான புழுக்கதிலே கழஞ்சிகூட்டு, தாக்கிடாய் வண்டரிசி கழஞ்சிகூட்டிச் சாதகமாய் மருந்து ஒக்க அரைக்கக்கேளே. 161

அரைத்திடுவாய் சரமமொன்று பழச்சாற்றாலே அப்பனையெருக்கம் பால் சரமமொன்று, அரைத்திடுவாய் வெண்கருவால் சரமமொன்று அரியதொரு கடுக்கார மெத்தவேண்டாம், அரைத்திடுவாய் வில்லைசெய்து ரவியிற்போட்டு அப்பனே பட்சமொன்று காய்த்தின்பு, பரைக்காதி சிவபுசைபாக்காய்ப்பண்ணு பரிவாகச் சன்னத்தி வெரித்திடாயே. 162

எரித்திடுவாய் முத்தியு மூன்றுசாமம் என்னசொல்வே னுதிசுரு வானவாறு, தரித்திரம்போம் வாதமுள்ளாஞ் சவுக்காரமென்ன தாளிப்பார் தாளிப்பா ரெண்ணெய்வாங்க, எரித்திடுவாய் வாட்டிடுவார் வறுப்பார்கோடி யிதமரகப் புடத்தினிலே வைப்பார்கோடி, பெருத்ததொரு வித்தையிது சித்தர்க்காகும் பேசாதே உலகத்தோர் பிழைக்கும்வாறே. 163

வாறான உவர்ப்பூவைக் குருவாய்ச்செய்ய மாட்டினேன் சவுக்காரம் வழலைக்கொக்கு, தேறான பூவினுட குருவைக்கொண்டு செய்கிறே செய்து கொண்டு உப்பைக்கட்டி, வீறான உப்பாலே குடன்கட்டி வேதைகண்டமரர்க்கமடா விளங்கிப்பாரு, நீறான துறைமுகமோ கோடாகோடி நிலைத்து நின்ற கட்டினமோ கோடியாமே. 164

ஆமப்பா விந்தாதி குருவினலே அடங்காத தொழிலப்பா அமைக்கப்போகா, தாமப்பா சட்டைமுனி ரெண்டுகாண்டஞ் சாற்றியதோ நாயிரத்திற்குருபூநீறு, வேமப்பா விக்குருவைக் கொண்டதானும் வேருமட்டுத் தூருமட்டும் வினவினாற்கொள், தாமப்பா சரக்கெல்லாம் வேதையோடு சட்டைமுனி ஆயிரத்தின் சார்வுகானே. 165

காண்ப்பா கைமுறைக்குச் சட்டநாதர் கருத்துறலே சாஸ்திரத்திற்
காட்டினூர்கேள், பூண்ப்பா ஒருதுறையோ கோடாகோடி பொன்னோடு
வெள்ளிவித்தை ரெண்டும்நேரே, தோண்ப்பா தோலுமட்டுத் துறையோ
கோடி சூட்டினூ ரதுகண்டு தோண்ப்பாரு ஊண்ப்பா,வதிலிருந் தூன்றி
வாத முற்றுப்பார் தவறாது ஒன்றுந்தானே, 166

ஒன்றான வயித்தியத்தின் குருவுஞ்சொன்னேன் ஒகோகோ வாதத்தின்
குருவுஞ்சொன்னேன், ஒன்றான மூதண்ட லேகியத்தை உணர்வாடச
சொல்லிவிட்டேன் தீட்சைக்குள்ளே, ஒன்றான பூசைவதி செய்யுங்கால
முறவாடு மறைக்கமுஞ்சி உள்ளேகொள்ள, ஒன்றான ஈனாவாலே ஒளியைக்
காணு முற்றுப்பா ராறுமங்கே ஓடியேறே. 167

ஏறடா குளிகையிட்டிக் கற்பங்கொண்டு யிருக்கையிலே உட்பசந்து பெ
ருத்துகொந்து, தேறடா தேகமெல்லாம் வெளுப்புக்கண்டு சிந்தையிலே
துபரமதாய்த் தசைசீவீம்மி, மாறடா தசைவீங்கி மயக்கமானால் மறுபடி
தான் குட்டநீற மாறிப்போக, வீறடா சொல்லுகிறேன் சாதிலீங்கம் வீளங்
கவே பலமொன்று வாக்குவாங்கே. 168

வாங்கிவிவா யரைப்பொடிதான் பலந்தானென்று வளமான வீரம்
பூக் காரசாரர், தாங்கிவிவாய் வகையொன்று பலங்கால்வீதஞ் சாதிலீங்கத்
திடைபோடு தாரஞ்சிங்கி ஒங்கிவிவாய் வகையொன்று சூதங்கூட்டி, உத்த
மனே பழச்சாரூ லரைப்பாய்ப்பா பாங்கூடனே யிருசாமமரைத்தயின்பு
பதைப்படங்கக் குகைக்குள்ளே பதித்தவையே. 169

வையப்பா மேல்மூடிச் சீலைசெய்து வரிசையா மைந்தெருவிற் புடத்
தைப்போடு, செய்யப்பா வாநீனயின் னெடுத்துக்கொண்டு திரும்பவுந்தான்
குதைக்குள்ளே சேரவைத்து, கையப்பா கருவனையல் வீரக்காரம் கை
முறையாற் சாரம்பூ நீறுகூட்டி, தொய்யப்பா அயக்களக்கர் தனக்குரோய்ச்
சூட்டியே உருக்கையிலே சுத்தமாமே. 170

சுத்தித்த லோகமடா வங்கமாச்சு தொடுகுறிபோற் சூதத்தைச் சரியா
ய்ச்சேரு, மத்திக்க உருகுமடா சூதத்தானு மடங்காத சூதத்தை மடக்கிக்
கொல்லும், பத்திதரும் வீரமதிற் சரியாய்ச்சேரு பாங்கான காவரச
மாகும்பாரு, அத்திக்கு முலைப்பாலா லாட்டுஆட்டி அம்மம்மா சென்றா
மாகும்பாரே. 171

ஆகுமடா கெந்தியது ரெட்டிப்பீட்டி அப்பனே பொற்றலையின் சாற்றூ
லாட்டிச், சாகுமடா மூன்றுகா ளரைத்தயின்பு சாத்தடா சிவக்குமட்டும்
புடத்தைப்போடு, பாசுபெறும் குக்குடமாம் புடத்துக்கேதான் பறக்குமப்
பா பதினெட்டிக் குட்டமெல்லா, மேகுமடா கிரந்தியது சூலைமேகம் என்
சொல்வேள் குன்றியிடை யிதமாய்க்கொள் - 172

தளசிலேயெம்.

கொள்ளவே சொல்லுகிறேன் துளசிதன்னைக் கூறாகச் சாறுபழம் ஒன்று வாங்கி, அள்ளவே பனைவெல்லம் பலந்தானுறு அதிலீட்டுப் பாருபெறக் காய்ச்சுகாய்ச்சுக, துள்ளவே திரிகடுகு மதுரம்ஓமம் சுறுக்கான காருகோ வர்சி, கெத்தி, வன்னவே பறங்கியுட பட்டையோடு வாய்சினங்கம் கோட்டமொடு வகைதா னென்றே. 173

வகையொன்று பலவீத மாசுவாங்கி வாகாகச் சூரணித்தூப் பாகிற்கிண்டித், தகையாதே நறுநெய்தான் படிநால்விட்டுச் சாரமுள்ள தேன்நெய்ச் சூப் பாதிக்கட்டித், துகையாக மெழுதூபநர் தன்னிலேநான் தோன்றவே வழி த்துவைப்பாய் பீங்கானுள்ளே, பகையான நோய்களென்னும் பதினெண் குட்டம் பறக்குமடாலேவியக்கண் பாரக்குமுன்னே. 174

கண்பார்த்துத் கைபார்த்து முகத்தைப்பார்த்துக் கண்டிகுமாய் பண்டித த்தைக் கருவாய்ப்போடு, விண்பார்த்து மேனும்பாய்த் திரிந்தாலொன்று மெய்ப்படா தப்பாகேள் விருதுகட்டு, பண்பார்த்து படித்ததனால் வருவதேது பாசாங்காய்த் திரிந்தாக்கால் வயித்தியமாமோ, பெண்பார்த்து மோகமுற் றபித்தர்போலே பிவக்கவே வயித்தியத்தைப் பேணிப்பாரே. 175

பாரப்பா உளுத்து மேல்தோடு போக்கி பணையிலே ஊறவைத்துப் பத மெயாகிற், சேரப்பா பருக்கையதா யாட்டிக்கொண்டு சிறுவனோ கர்க்கையுட விலையும்நன்றாய், கூரப்பா அரைத்தபின்பு ரெண்டும்கேராய்க் கூட்டியே ரே சித்து நறுநெய்ச்சூள்ளே, சேரப்பா வெந்தெடுத்த அடைபைத்தின்னு தின் தபின்பு நெய்தனைக் குடித்திடாயே. 176

குடித்திடுவியப்படியே அஞ்சுகாந்தான் கூறக்கே ள்காடுனான்றுக் குளுந் துகேளு, திடத்துடனே படியரைக்கால் மூலிகேராய்த் தின் திடவே சொ ன்னென்கேள் திறத்தைப்பாரு, திவடிப்பினந்த சாலுக்குச் சிப்பிச்சுண்ணம் விளக்கெண்ணெய் நெய்யுடனே செல்லிக்காயும், அடிக்குறிமி லலாத்தூக் பூ சிப்பாரு அப்பனேமண்டலத்திற் கமலமாமே. 177

நாகசெந்துரம்.

ஆமடா நாகசெந் தூரங்கேளு அப்பனே தங்கமது பலந்தானு ன்று, தாமடா சூகைதனிலே யுருரும்போது தாக்கடா மீட்டுசிலைதான் பல மதொன்று, வேமடா வெண்கொளுஞ்சி வேராந்நிண்டு மீட்டுவதிற்ப்போம் மூலிகேகம், நாமடா கல்வத்திற் கொட்டிக்கொண்டு சமதிலே பலமொன்று வாருவாரே. 178

வாரப்பா சல்வத்திற் கூட்டியாட்டு மாய்த்தபின்பு வீரமது பலந்தானு ன்று, சேரப்பா முலைப்பாலா லாட்டுஆட்டு திறமாகவுன்றுநாள் பணியிற் போடு, சேரப்பா செத்தகந்தான் ரெட்டிப்பிட்டு சேர்மையாய் பொற்றலைவி ன்சாற்றுலாட்டி, பேரப்பா வில்லைசெய்து காய்த்தபின்பு பேதலில்லாக் சூந் திடமாம் புடந்தாளுதே. 179

ஆளுன புடத்தக்குப் பொற்றிலையின் காற்றால் அகாத்தரைத்துப் புடம் போய் சிலக்குமொபார், பெருநா நாகஞ்செந் ராமாந் பெருமைசொல்ல வெள்ளுக்கல் மூலபாத்தயா, காளுன கற்பயது சொல்லும்போது வயிற்றி லே வெசிக்கொடு சிவந்திகட்டி, தேருத காயந்தான் உலர்ந்துவந்திற் தேரை போ வேயினோத்தால் செய்யக்கேளே.

180

செய்யவே செய்றாக்கால் சொல்லக்கேளு திரமான நாகத்தின் செந்து ரத்தை, மெப்பாகச் சொல்லுகிறேன் பனைவெல்லத்தில் மெத்தவேகொள் ளாதே குன்றிலொள்ளு, னையோகரு செய்யாதே புளியாகாது தாம்பூலமா காது சடந்தினோர்க்கு, பொய்யல்ல மூலத்திலெடுத்தேருகம் போகுமடா புலத்தியனே கஞ்சாவாக்கே.

181

காஞ்சாலமேலமொடு சாதிக்காயுந் தக்காயஞ்சுக்குடனே வாய்விளக்க மிஞ்சாம லொடுவடக்கிச் சூரணத்தான் மிளகோடு திப்பிலியும் நறுக்குமூலம், மஞ்சளொடு புத்திரியுந் திராம்புலும் வரிசையாய்குறேசானி சிற்றரத்தை, சமூ லம், தஞ்சமுற வகையொன்று புலத்தானென்று சாதகமாய் வறுத்துச் சூர ணித்தனவையே,

182

சூரணத்தான் கண்டதுக்குப் பாறியெள்ளு சகமாக சீனியது எள்ளிப்பாதி கூரல்லோ மருந்தெல்லாம் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து கூர்மையாந் சீனியெள்ளுக் துவைத்துக்கொண்டு, வேறேமருந்துகொள்ள வேணுமொசொல் மீறுகி ன்ற விம்மருந்து கழஞ்சிகொள்ளே சீருன நாகத்தின் செந்துரத்தை, நிலைக் கஞ்சு மண்டலத்தான் குன்றிஉண்ணே.

183

உண்ணவே மூலமெல்லாம் பாணனிலே யுதானனென்ற காய்வாலே கு ளிர்ந்துபோச்சு. உண்ணவே தசவாய்வு பெங்கேபோச்சு கழிச்சல்போ பிரத் தமெல்லா மெங்கேபோச்சு. ஆண்ணவே கிரகணியெல்லா மகன்றுபோச்சு வப்பனே பதினெட்டிக் குட்டம்போச்சு, எண்ணவே அனுப்பான மறிந்து கொண்டால் எளிதல்ல பாம்பினுட லிடத்தான்கானே.

184

விடமேறிக் கொண்டதுபோல் மெய்விடும் வியாதியெல்லாம் பாம்பு தனைக் கண்டாலோகித் திடமாக நாகத்தின் செந்துரத்தைச் செப்பிலார்வை முறையாற் சேரச்சொன்னேன். வடராது சருவங்கம் கட்டிக்கொண்டு வைப்பெசெந் தாமாத் திரைதான்செய்வாய், படரான வங்கமது சேர்த்து தானால் பரியைமுந்திக் கொள்ளுமடா பாருபாரே.

185

வங்கச்செந்துரம்.

சொல்லுமே தங்கத்தைக் கொள்ளும்கொல்லும் கொடிதான சூதமது பலந்தானென்று, சொல்லுமே செந்நெசுத் தனக்குப்பாதி சேரப்பாவெட்டி லொன்று காய்கூட்டி, வல்லதொரு மிளகுதக்கா லிச்சாறுட்டி வாகாக விருசாம மரைத்துக்கொண்டு, அல்லவேபூன்று கழஞ்சுகூட்டி ஆகாகா வங் கமது பலத்தானசெண்டே.

186

கொண்டான வங்கமது உருகும்போது நிறமாகப் பணம்போலே விஷ்ணுத
ட்டி. திண்டிவிட வேகொடுக்க விழுங்கும்பாரு சிறப்பாக மருந்தெல்லார்
தின்றூல்வங்கம், கண்டதுண்டோ கண்ணுள்ளே யிர்த்தக்கட்டுக் களக்கமடா
வங்கமது உருக்கிப்பாரு, திண்டாடுங் கண்ணிட்டுக் கருகியுள்ளே சீரணித்து
ப்போகாது கவுரிசூட்டே. 187

கூட்டப்பா குகத்திற் பாதிசேர்த்து கொட்டப்பா கருணக்கங் கட்டிப்
போச்சு, மூட்டப்பா கண்டிடைக்குத் தாளகத்தை முஸ்திப்பாய் சுத்தி
செய் தெடுத்திங்கொண்டு. காட்டப்பா வங்கமது உருகும்போது கட்டிடு
மால் தேவிதனைப் பொடித்துப்போடு, பூட்டப்பா நாயுருவிக்க காம்பால்
கிண்டி புகழான கருவங்கம் பொலிந்துநீறே. 188

பொலிந்தவங்கங் கலவத்திற் பொடித்துத்துளாய் பூநாக மெட்டி
லொன்று வுலர்த்திப்போடு, மெலிந்துவிடு வங்கத்திற் பாசிகுதம் வீரமதில்
வங்கத்திற் சமடூய்ச்சேரு, மலிந்துசுப்பா வாலேரச முலைப்பாலாட்டி வா
காக வாட்டியே பனியிற்போடு, நலிந்துவிடும் பின்பதிலே கெத்திதனை
ரெட்டிப்புச் சேர்த்துநீ நாட்டிடாயே. 189

காட்டினால் பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி நாலாநாள் வில்லைசெய்து
ரவியிற்போடு, ஒட்டிலே வைத்திதனை யோடுமூடி யுறநாகச் சீலைசெய்து
காயவைத்து, தாட்டிகமாய் யஞ்செருவிற் புடத்தைப்போடு சாதகமாய் யஞ்
சுதரஞ்சாற்றாலாட்டி, மூட்டியே கைமுறையாய்ப் புடத்தைப்போடு மூதண்
ட வங்கமது முருக்கம்பூவே. 190

முருக்கம்பூ நிறமென்ன ஒப்போஜல்ல முக்கியமாம் செந்தூரம் பனை
வெல்லத்தில், திருக்கறவே குன்றிகொள்ளு மண்டலந்தான் திரிகடுகு
மதுரமொடு சீரசமுக்கூட்டி, யுருக்கமுடன், பாத்திரத்தில் வைத்துக்
கொண்டால், ஒடுமடா மேகமெல்லா மொழிந்துபோகும் பெருக்கமுடன்
வாயுவெல்லா மெக்கே போச்சு பித்தமொடு குட்டமெல்லா மொழிந்து
போச்சே. 191

போச்சடா கிரந்தியொடு சூலைநாகம் புணர்ச்சியொடு விந்துவிலே
சென்றவாய்வு, போச்சதடா வுதரத்தி லுள்ளவாய்வு பொருமலுடன் மே
லேப்பம் பழுக்கல்முலம், போச்சதடா சூசிகா வாய்வுகன்மம் பூரணத்தைக்
கொல்லவந்த சுயரோகங்கள், போச்சடா பீனிசங்கள் பாலரோகம் புத்
திகெட்ட சித்தர்களே புகலக்கேனே. 192

புகலக்கேள் வங்கமது தங்கமப்பா பொய்யல்ல கூட்டியதோர் கருவங்
கத்தால், அகிலமெல்லாம் படைத்தளித்த பரத்தின்கூறு வாகத்திற் குறுதி
மெத்த வதனாற் சொன்னான் பகிரண்டம் பேதிக்குத் தங்கம்நீறும் பண்ணுவது
வங்கத்தாற் பரிந்துகாணுஞ், செகமெல்லாங் கொள்ளாது தங்கப்பற்பம்
செப்பினேன் புலத்தியனே சேர்ந்துகாணே. 193

வெள்வங்கச்செந்திரம்.

காணப்பா தங்கமது பலந்தானென்று கடியதொரு குகைதனிலே உருக்கும்போது, தோணப்பா சூதமொடு தாஞ்சிங்கி சுத்தித்த வெள்ளீயம் சாநிலிங்கம், பேணப்பா வரிதாரம் நிமிளவீரம் பேரான வெண்கார மெட்டுக்கூட்டி, பூணப்பா வகையொன்று பலமுங் காந்தான் புகழான பழச்சாற்று லரைத்துக்கட்டே,

194

அரைத்திடுவாய் சாமமொன்று அப்பாகேளு ஆகாகா பூறுசாரங்கூட்டி, வரைக்கடங்கா நீரூரும் நீலிரைந்து யாட்டுவா யிருசாம மரைத்துக்கொண்டு, நிரைக்கவே குன்றியிடை வில்லைகாய்தால் கோரக ஒவ்வொன்றாய்க் கொடுக்கவாங்கும், தரைக்கடங்காப் பொண்ணைமருந் தெல்லாமுண்டால் சாதமாய்த் தங்கத்தின் களங்கம்போச்சே.

195

களங்கம்பேர லிருக்கின்ற தங்கத்தன்னைக் கருவளையல் வீரமொடு காசாரம், வழங்கவே பழச்சாற்று லாட்டிக்கூட்டி வாகாகச் சோதித்துப் பின்புகேளு, விளங்கொண்ட வீயமடா தங்கத்தானும் வேதையிதிற் சொல்வாதற்கு நாவொழாது, உளம்பெறவே சூத்ததைச்சரியாயூட்டி உத்தமனே வீரத்தை ஒன்றாத்தாக்கே.

196

தாக்கடா ரெண்டுபல முலைப்பாலாட்டுச் சாதமாய் பழச்சாறு கூட வாட்டு, வாக்கடா யிருசாம மரைத்தபின்பு வரிசையாய்க் கைமுறையாய்ப் பனியிற்போடு, போக்கடா கெந்தகமிரட்டிப்பிட்டு பூட்டடா தாளகந்தா னுலுக்கொன்று, யாக்கடா பத்திலொன்று சீலையுமிட்டு அப்பனே பொற்றலையின் சாற்றலாட்டே.

197

ஆட்டுவா யிருசாமம் வில்லைசெய்து வாதித்தன் கண்டபின்பு குப்பிக் கேற்றி, மூட்டுவாய் மூன்றுநாள் முத்தியிட்டு முழங்கவே வயிரவர்க்குப் பூசைபண்ணி, தீட்டுவா யருணனிநஞ் செந்தூரத்தைச் சிறப்பான பூரண சந்திரோதயந்தான், நாட்டுவாய் சந்திரோ தயத்தைக்கண்டால் மெடுக்கு மடா நோய்களெல்லாம் கண்காணாதே.

198

கண்காண நோயோடு காலன்பாலி கடைகெட்டவாங்காரமுள்ளேபுக்கி, விண்காண விந்துவங்கே மேலேயேறும் விருதாக மனதுதன்னை யொன்றாய்ப்பண்ணு, முண்காண விழுதந்தா னுள்ளேபாயு மொன்றல்லக் கற்பத்தை யுறுதிபண்ணும், பெண்காணச் சையோகம் பிலத்துதென்றாற் பேசாமற் கொல்லுமடா பிறநீர்க்கோவோ.

199

பிறநீரோ வாம்பலொடு மகோதரந்தான் பெருவயிறு நீர்ச்சோகம் பித்தரோகம், திரமான வாதத்தி லெழுந்தரோகஞ் சிலைவான்பத்தா லெழுந்த தொரு தோஷத்தோஷம் வரமான பநினெட்டிச சன்னிமூலம் வகாகா குன்மமொடு பீலிகையுத்தானு, முறவான மிரத்தியொடு மேககுலை யோணிப்புந் துட்சிலைக ளொன்றில்லாதே.

200

ஒன்றல்ல சதைவிலுள்ள தோஷம்போகும் முத்தமனே நரம்பிலுற்ற தோஷம்போகு, மொன்றல்ல வபானனின்ற வாயுவாவே ஒருகொடி கோ யுண்டா மொப்பார்சொல்ல, ஒன்றல்ல உந்தியிள்கீ ழபானனின்ற னுடலை யெல்லாங் செப்பதற்கு வுள்ளங்கொண்டா, நென்றல்ல நினம்போக்கிச் சிவமாய்ச்செய்தால் ஒழுடிந்து போமலத் தபானன்றனே. 201

தானென்ற நோயெல்லா மபானனாவே சாற்றுவது பிராணனென்ற வாயுவாவே, வானின்ற திசைபத்தும் உதானனாவே வந்துதடா வெழுவாய்வு மிதிலேபுக்கி, வேனென்றநோயெல்லாம் படைத்துதப்பா மெய்விழுந்து போமட்டும் விரோதஞ்செய்யும், ஏனென்ற பூரணசந்தி ரோதயத்தை யெள்ளவு முட்கொள்ள விடைந்துபோச்சே. 202

சுயமாக்கினிகுமாரம்.

போச்சடா சீனியிலே செய்காண்கூட்டிப் புகழான திரிகடுகு சீரகமுகூட்டிப், போச்சென்ற நோய்களெல்லாஞ் சேர்த்தானே புக்குமடா கானமெங்கே கடல்களெங்கே, போச்சடாகற்பத்தால் வந்ததோஷம் போகுதடா பூரணத்தைத் தின்றதாலே, போச்சப்பா கற்பங்க ளெல்லாம்பாரு பூண்டதொரு சுயமக்கினி குமாரன்போக்கே. 203

குமாரனென்ன வேசறுக்குக் கொள்கினேன்கேள் குற்றமெல்லாங் தீர்த்திருந்தவயத்தினியஞ், சமானமதாய்க் காந்தத்தினியந்தானுஞ் சரியாகவகையொன்று பலந்தானென்று, அமராடு தாளகந்தான் பலத்திற்பாதி யப்பனே கெந்தகமும் பலந்தான்ரெண்டு, எமராய் குதமறைப் பலமுங்கூட்டி எலுமிச்சம் பழச்சாற்றற் சாமமாட்டே. 204

ஆட்டுவாய்க் கற்றமுஞ் சாறுசாமம் அப்பனே ரசிதகின் ணத்தில்வைந்து மூட்டுவாய் சவீமுடித்தில் திங்களொன்று முடிந்தகுருக் சமுஞ்சியதில் வீரம் போட்டு, மாட்டுவாய் யென்சொல்வே னரைக்கும்போதில் மகத்தான சவீ முசத்தி லெல்லாம்நீறும், ஆட்டுவாய் கெற்பநேய் குலைமேகக் தொடுகுறி போற் குன்மத்தைத் தூர்த்தும்பாரே. 205

தூர்த்துமடா அக்கினி குமாரனபாஞ்ச சொல்லீன்வாய் மூத்துமுன் பே சுழற்றிவெட்டு, மரத்தினிலே யிரும்புபட வைத்தாப்போலே யறுத்துவிடு மகராச புத்திரான்தான், சிரத்தினிலே வாய்வேறு செலந்தானேது தேகத்தில் தசைகளுட வல்தானேது, சரத்தினிலே மீறுமுறை சரங்களேது துடிக்குமொரு விழிநோய்கள் தொண்ணூற்றே. 206

ஆறுவைக்கிரணியெல்லா மகன்றுபோகு மப்பனே மகோதரத்தை யறுத்துவாங்கும், கூறுதின்றகுறைசோடி குட்டமெல்லாங் குடிப்போரூ மென்றுசொல்லிக் குமாரனேடே. வேறுவெழுதி பேசாமல் விரைத்தக்கோ மும் வெட்டவெவர் சோய்க்கனல்லாம் விழலாய்ப்போகுர், தேறுபிந்தக் குமா ரவர்க்க மார்க்குயில்லை செப்பினே னினுவறிந்து தெளித்திடாயே. 207

ஆனந்தவயிரவன்.

தெளித்திடவே யானந்த வயிரவன்தான் செப்பரிது செப்புகிறேன்
புலத்தியனே அய்யா, களிந்ததொரு பசுத்தழையின் பாலிவ்சொல்லிக் கவு
ரிவிக்கஞ் சிலைதாரம் காரநாபி, வழிந்தகெந்தி வீரமொடு சிங்கிதோட்டி
வகையொன்று பலமொன்று மண்டலந்தான், குளிர்ந்தகுழிப் பெண்ணமுரி
கற்றாமல் கொட்டியரை யெண்சாமம் ரவியிற்போடே. 208

போட்பா வில்லைசெய்து காய்த்தபின்பு புடமொன்று பத்தெருவில்
மணற்குள்போடு, நீட்பா நீறியது இடைபோகாது நேருகின்ற துத்த
மொரு பலத்தைக்கூட்டு, சூட்பா சூடமொரு பலந்தானென்று சூட்டிய
பின் குருக்கழஞ்சி தூக்கிப்போடு, ஆட்பா வீதினாட்டு மகாரசன்னி யான
ந்த வயிரவனும் பொன்னாமத்தே. 209

மத்தினுட சாற்றுவே சாமமொன்று வாகாக யினகுபோற் உண்டை
செய்து, பெற்றதொரு சாம்பிராணிப் புகையிற்காட்டிப் பெருமையொத்த
வெள்ளியுட சிமிழ்க்குள்வைப்பாய், சத்தியுட சாபத்தை நிவர்த்திசெய்து
சாதகமாய் வயிரவனைப் பூசைபண்ணி, முத்திபெருங் குளிகையெல்லாம்
முன்பின்பாராய் முனையென்ற சன்னியெல்லா முறித்துபோமே. 210

முறித்துபோம் குன்மமொடு குட்டம்மூலம் மூலத்திற் கிராணியொடு
வனந்தவாய்வும், முறித்துவிடு மானந்த வயிரவனைக்கண்டால் மோசமடா
வென்றுசொல்லி நோய்களெல்லாம், முறித்துபோம் செந்தூர விதங்கட்
கெல்லாம் முப்புவின் குருவினுட மூர்க்கமப்பா, முறித்துபோம் ரசகற்பம்
கண்டாலப்பா மோகமாய்ச் சூதபற்பஞ் சொல்கிறேனே. 211

சூதபற்பம்.

சொல்லுகிறேன் வெண்முள்ளிப் பழத்தின்சாறு தோன்றுகண்டங் கத்
திரியின் பழத்தின்சாறு, வெல்லுகிறேன் நீர்முள்ளி காவெள்ளுள்ளி விளங்
கவே குறட்டையுட பழத்தின்சாறு மல்லுகிறேன் படியொன்று வகையொன்
றப்பா வஞ்சுபத்துப் பலங்கெந்திக் கல்வத்தாட்டு, கொல்லுகிறேனென்று
கொல்லும் கெந்தியைத்தான் குருவிதிலே கழஞ்சியஞ்சு கூட்டியாட்டே. 212

ஆட்டவே சாறெல்லாம் வற்றவற்ற ஆச்சரியங் காசுபோல் வில்லை
செய்து, மூட்டுவாய் ரவிமுகத்தி லுலர்ந்தபின்பு முறையோடே கைமுறை
யாய்த் தயிலம்வாங்கு, நாட்டுவாய் சூதமொரு பலந்தானீயம் நலமாகக் கல்
வத்தில் வாருவாரு, கூட்டுவாய் கெத்தியுட தயிலமப்பா குறையாமற் பல
மொன்று கூடவாரே. 213

வாரப்பா குட்டித்தக் காளிச்சாறு வகையாகப் படியொன்று மாளமாள்ச்
சேரப்பா தயிலமொடு சூதந்தானுஞ் சேர்ந்தரைக்க மூன்றுநான் மாண்டுபோ
குங், கூரப்பா குகையிலிட்டுச் சில்லுச்செய்து குக்குடத்தில் நீறியது கொ
டுஞ்சூதந்தான். பேரப்பா யிதுக்குப்பேர் ரசகற்பம் பெரிதான் கெந்தி
யெல்லாம் பிறித்துபோமே. 214

போமடா வாயுவென்ற தெல்லாங்கேளு புற்றரையாப் போடுகடி தடத் தின்புற்று, ஆமடா லிங்கபுற்றுச் சூலைமேகம் அளவற்ற கோய்களெல்லா மகலுமப்பா, நாமடா புடஞ்சயமாய் ரசகற்பூரம் நாட்டினோ மிதுவன்றிப் பதங்கஞ்செய்வார், நாமடா கொண்டாக்கரல் வாயைக்கட்டுத் தந்தம்போம் பொறுத்தெல்லாஞ் சாருங்கானே.

215

வயிரபற்பம்:

காணப்பா கட்டுபல மிணங்கன்தேனில் ஐகொண்டு மத்தித்து வயிரத் துக்குத், தோணப்பா சவசமிட்டுப் புடத்திலீற்றுஞ் சுகமாக உட்பூசு குரு வையப்பா, வீணப்பா வல்லவிது வயிரபற்பம் மீறவே சமனாகச் சூதக்கூட்டி, பூணப்பா சூதத்திற் பாதிவீரம் புழுக்கந்த மிடைப்பாகம் வண்டுக்கூட்டே. 216

வண்டரிசி சூதத்திற் பாதிக்கூட்டி வளமான விந்துவினால் மாட்டியாட்டு, ரெண்டுநா ளரைத்தின்பு வில்லைதட்டு நேராக உலர்ந்தபின்பு புடத்திற் போடு, கண்டவரார் வயிரத்தைப் பற்பமாகக் கடினமடா வயிரமது பற்பஞ் செய்ய, பண்டையிலே யிதனாலே பரியைநீற்றிப் பரிசனத்தில் வீரமிட்டு வேதைபாரே.

217

வேதையாந் தங்கபற்பந் தேனிற்ருன்றி வீதமடா மண்டலங்கொள் ளுயமெல்லாம்போம், பாதையாம் வச்சிரத்தால் தக்காநீற்றிப் பாசமாய்க் கொண்டுவந்த மார்க்கம்பா, பேதையாந் தேகமெல்லாம் பொன்போலா கும் பிள்ளைகட்குச் செய்திட்டால் பெலத்தகாயந், தாதையே யவமிருத்துத் தட்டிப்போருஞ் சகலகித்துக் கைவசமாஞ் சார்ந்துபாரே.

218

பாரப்பா வயிரபற்பம் பனைவெல்லத்திற் பாங்காக விருநேர மண்டலந் தான், சாரப்பா தேகமது வயிரம்போலாந் தசைமேலே வெடித்தபுண்கள் பிளவையோடு, தீரப்பா பவுந்திரமுதற் கண்டமாலே தீராத கடிவிஷங்கள் குஷ்டரோகம், பேரப்பா வயிரமென்று கேட்குமுன்பே பிறிந்துபா ராமலே பிறிந்துபோமே.

219

பிறிந்துபோங் கற்பத்தால் வந்ததோஷம் பிழைபொறுக்கு மோவயிரங் கண்ணாற்பார்த்தால், முறிந்துபோம் மலக்கட்டு கட்டிற்றினால் மோசமடா மலக்கட்டுத் தீரச்சொல்வேன், செறிந்ததிரி கடுகுரோ கணியிந்துப்பு திரிபலைமுத் தக்காசு விடையமோமம், அறிந்துவாய் விளக்கமொடு நறுக்கு மூலம் அப்பனே வகையொன்று பலந்தானென்றே.

220

ஒன்றப்பா கிலவாகைச் சூரணந்தான் உத்தமனே யரைப்படிதா னுணர் ந்துசெய்து, நன்றப்பா மருத்துடனே யெல்லாந்துளாய் நாட்டினுந் கண் டிடைக்குச் சிவதைகூட்டிச், சென்றப்பா யேண்டத் தயிலத்தோடே திர மாக லேகியம்போற் செய்துகொண்டு, வென்றப்பா வெருகடிதான் சீனி வாயில் வீழ்க்குவா யினிப்போடே வீழ்க்குவாயே.

221

விழுங்குவாய் லேகியந்தான் கழஞ்சிரெண்டு மீறுகின்ற சீதமெல்லா
மறுத்துண்டேபோம், ஒழுங்கான வேப்பீர்க்குக் கிஷாயத்திற்கொள் உத்த
மனே கிருமிமெல்லா மொழித்துபோகும், நழுங்காத குடல்வாயுமாண்டு
போகும் நலமான வபானவாய்க் கடுப்புத்தோன்றா, எழுங்காமல் சுத்தியுண்
டாம் நீர்த்தோஷம்போம் இதைப்போலே சுகபேதி யில்லைகானே. 222

காண்ப்பா கெந்தகமும் லிங்கம்வீரங் கட்டாகக் குருவோடு காரசாரம்,
பூண்ப்பா சிலைநாகக் கருநாகவங்கீம் புகழான வெள்ளையோடு குந்தாரர்,
தோண்ப்பா தாரசிங்கி யயத்தினோடு துரிசிபொன் னியினையோடு துத்தஞ்
குடன், வேண்ப்பா வகையொன்று பலந்தானென்று வெண்கருவி வெருக்
கம்பால் நீர்விட்டாட்டே. 223

ஆட்டுவாய் முச்சாம மப்பாகேளு அய்யனே முலைப்பால்நீர் சாம
மொன்று, நாட்டுவாய் பழச்சாறு சாமம்நாலு நல்லதொரு பொற்றலையின்
சாற்றினாலே, மூட்டுவாய் யிருசாம மரைத்தபின்பு முனையான வில்லைசெய்து
ரவியிற்போடி, நீட்டுவாய் யுலர்ந்தபின்பு குகையில்வைத்து நிசமாக மேல்
மூடிப் புடத்தைச்செய்யே. 224

செய்யடா புலத்தியனே யீசானத்திற் செப்பமாய் வயிரவர்க்குப் பூசை
பண்ணு, செய்யடா மணல்மறைவில் முப்பதெருவாலே திடமாகப் புடம்
போடி மயில்கழுத்தாம்வண்ணஞ், செய்யடா சமனாகக் கெந்திகூட்டித் தீர்க்
கமுடன் பொற்றலையின் சாற்றலாட்டிச் செய்யடா குக்குடமாய் முன்போற்
போட்டுத் திடமாகுஞ் செய்செந்து ரந்தான்கானே. 225

செந்தூர மாகுமடா பொற்றலையின்சாற்றால் திரும்பியொரு போத
ரைத்துப் புடத்தைப்போடி, செந்தூரங் கருஞ்சிவப்பா மப்பாகேளு தே
னோடு செந்தூரங் குன்றினொன்றா, செந்தூர மயிர்தசக் கரையிற்கொண்
டால் தேகத்தில் வெட்டைசரஞ் சேரப்போகும், செந்தூர மண்டலமே
தின்றாயானால் சிரதோஷஞ் சலதோஷங் கபாலவாய்வே. 226

வாயுவினால் வந்ததொரு மேகனாலே வலிகுன்மங் காமலை சோகை
பாண்டு, நேயமுட னுத்திக்குள் சரமும்போகும் கெஞ்சவலி தண்டெரிவு
பிறநீர்க்கண்டி, ஆயுமே நாதவித்து விழுங்கும்வாய்வு அப்பனே புழுவெட்டு
விழியில்ரோகம், சாயுமே நோய்களெல்லா யிருப்பிடங்களற்றுத் தவறுண்டு
போகுமடா சகலநேவே. 227

சகலமாம் நோயெல்லாந் தீர்த்துபோகுஞ் சாற்றுகிறேன் புலத்தியனே
தப்பாதய்யா, சுகமான கெத்தியது பலந்தானென்று சுட்டதிலே யயப்
பொடிதான் பலந்தானென்று, புகலாதே பழச்சாற்றா லரைத்துச்சாமம்
பூட்டியரை வெள்ளெருக்கம் பாலினாலே, வகையாக விருசாமம் மாட்டி
வில்லை வளமாக ரவிமுகத்தி லுலர்த்திடாயே. 228

உலர்ந்தபின்பு முப்பதெருப்புடத்தைப்போடி உத்தமனே யனுப்பானங் கண்டுகொள்ளு, அலர்ந்ததொரு கோயெல்லாம் பின்வாங்கிப்போம் அப் பனே. காந்தமது பலந்தானென்று, பலன்பெறவே கெத்தியது பலந்தா னென்று பாங்கான பழச்சாற்றா லாறுசாமங், கலந்தாட்டு வெருக் கம்பால் ரெண்டிசாமங் கட்டுவில்லைத் தான்காய்ந்தால் புடத்தைப்போடே.

மண்ணீரச் செந்தூரம்.

போடுவாய் முப்பதெருக் குள்ளேந்தான் பொலிவான செந்தூர மனுப் பானத்தில், தேடுக் கொள்ளப்பா ரோகந்தீருந் திறமான மண்டீ சங் கேளுகேளு, லாடுவா யாயிரந்தான் வருஷஞ்சென்ற வற்றதொரு மண் றீரம் பலந்தானென்று, கூடுவாய் கெத்தியது பலந்தானென்று கொட்டு வாய் குதமொடு கெவுரிதானே. 230

தானென்ற சீனமொடு தாளகந்தானென்று சாரமொடு வெடியுப்புச் சாரங்கூட்டிக், கானென்ற வெருக்கம்பா லதனலாட்டிக் கல்வத்தில்சாம மொன்று பழச்சாற்றாலே, வேனென்ற சாமம்ரெண் டாட்டிவில்லை விளங் கவே காய்ந்தபின்பு புடத்திற்போடு, கோனென்ற குக்குடந்தான் சமய முன்போல் குறிப்புடனே யரைத்தரைத்துப் புடத்திற்போடே. 231

புடந்தசந்தா னுனபின்பு மண்ணீர்தான் பெலத்ததொரு செந்தூர மாகும் பாரூ, திடம்படவே யனுப்பான மறிந்துசெய்தால் தேகத்திற் பாண்டுமெல் லாந் தீர்த்துபோகும், நடம்புரிந்த லிங்கமனோ சிலையுங்கல்நார் ராசவார்த்தங் கெவுரியிரு தாரசிங்கி, விடம்புரிந்த வெள்ளையொடு தாளகந்தான் மீறவே வகையொன்று பலந்தானென்றே. 232

நவலோக செந்தூரம்:

பலமான தெல்லாந்தான் சமனாய்ச்சுதம் பாங்கான வைங்கோல கெய் லீட்டாட்டி, பிலமாக விருசாம மரைத்துக்கொண்டு பிசுசாம வீரவியக்கினி பதங்கமேற்றந், குலமான நவலோக மெல்லாஞ்சாகும் கூறவே பதங்கமது பலந்தானென்று, கலமாக மூசையிலே யுருக்கும்போது நல்லவெள்ளிப் பலமொன்று உருக்கித்தீரே. 233

உருக்கியதோர் வெள்ளியது கல்வத்திட்டு உத்தமனே ரெண்டிபலம் வீரங்கூட்டி, பெருக்கவே முலைப்பாலா லாட்டுஆட்டு பேசாமல் மூன்று நாள் பனியிற்போடு, கருவான கெந்தகந்தான் பலம்நாலிட்டு சுட்டான பொற்றலையின் சாற்றலாட்டு, உருவான குப்பியிலே வாலுகேந்தீரம் ஒகோ கோ துடியான செந்தூரம்தானே. 234

தானென்ற வெங்கலந்தா னிர்தவீதம் சாற்றடா செந்தூரந் தானேயா கும், கானென்ற நாகமொடு நிராவகந்தான் கருநாகம் பித்தனைதாம் பிரத்தி னோடு, எனென்ற வேமமொடு நவலோகந்தான் என்னசொல்வேன் முன் போல யிடைதப்பாமல். ஆனென்ற செந்தூரம் வெவ்வேறாகும் அள வற்ற கோய்களெல்லா மகன்று போமே. 235

போம்பா னவலோக செந்துரங்கண்டாற் போறியான சன்மாந்திர
நோய்கனெல்லாம், ஆம்பா மன்றேம். போலேயல்ல வப்பனே நவலோக
செந்துரஞ்செய், ஏம்பா கைமுறைகள் தப்பாமட்செய் எடுத்ததொரு
செந்துர மெல்லாமாகும், நாமப்பா நவரத்தின மிந்தவீதம் நாட்டினு லொ
ன்பதுஞ்செந் தூரந்தானே. 236

ராஜபூபதி.

தானென்ற சர்வமகா வீரரூர்சங்கார ராசபூ பதியைக்கேளு, ஏனென்று
பூபதிப்பேர் கேட்டுமுன்னே யெமதுதான் காதவழிக் கப்பால்செல்வார்,
வானென்ற நவலோக செந்துரந்தான் வகையான நவரத்தின செந்துர
தான், எனென்ற வகையொன்று பலமொன்றுக்கு இடைகன்தவ ருதபடி
துக்குதுக்கே. 237

துக்கப்பா பலமொன்று சூதபற்பம் துரிசெந் தூரமது பலந்தானு
ன்று, வாக்கப்பா மன்றேம் பலந்தானுன்று வாகான கார்தமது பலந்தா
னென்று, நோக்கப்பா கெந்திபற்பம் பலந்தானென்று நோவதினத் தீர்க்
கின்ற தாம்பிரந்தான், தாக்கப்பா திரிகடுகு பலமொன்றேமஞ் சாதிக்காய்
வாய்விளங்கக் கிராம்புகூட்டே. 238

கூட்டுவாய் அதிவிடையம் நறுக்குமுலக் குக்குமப்பூ கஸ்தூரி வீரம்பூ
ரம், நாட்டுவாய் கோரோசனை சிவதைகுடன் ராசவர்த்தமஞ்சனக்கல் பீன்
கடுக்காய், சூட்டுவாய் தாணிக்காய் [நெறி]விடம்பாஷாணந் துத்தமொடு கரு
நாபி கெவுரிலிங்கம், மாட்டுவாய் வகையொன்று பலங்கால்வீதம் மைந்தனே
மருந்தெல்லாக் கல்வஞ்சேரே. 239

சேரவே யொன்றாக்கி யரைக்கச் சொல்வேன் செம்முள்ளித் தோடை
வளை கரியான்கொன்றை, ஆரையொடு வல்லாரை வெண்கொளுஞ்சி யா
வாரை முருக்கம்பூச் செம்பரத்தற்பூ பாரமெனுந் கற்றழம் பழத்தின்சாறு
பாங்கான பெற்றிலையின் பொன்னாமத்தை, வாரமுடக் வகையொன்
றல் நாளொன்றாக வணக்கவே யரைத்திவாய் சாற்றினிலே. 240

சாற்றிலே யரைத்துசிறு பயறுமட்டாய்த் தவறாமல் உண்டை
செய்து ரவியிற்போடு, கூற்றுவரூர் தேசம்விட்டு தேசம்போவார் கூறான
பூபதிதான் காயக்கண்டு, தேற்றுவார் மானிடர்கள் தேசத்தள்ளே தேச
மினிப் பிலத்துதென்பார் திடங்கொண்டேதான், மாற்றினால் வியாதி
யெல்லாஞ் சித்தரப்பா மகத்தான பூபதியை வணக்கிச் செய்யே. 241

நாகபற்பம்.

வணக்கியே புலத்தியனே அய்யாகேரு வளமான நாகபற்ப மாகச்
சொல்வேன், இணங்காத நாகமது பலந்தானென்று இந்திடைக்குச் சிலை
யிட்டிக் கொளுஞ்சிவேரால், குணங்காமற் கிண்டிவரப் பற்பமாகுந் கூறக்
கேள் பின்னெடுத்தக் கல்வத்திட்டி, மணம்பெறவே பழச்சாற்றல் நாலு
சாமம் மடங்கவே யரைக்கையிலே மருந்து போடே. 242

மருந்தென்ன வீரமொரு பலத்தைப்போடு வாகான லிங்கமொரு பலத் தான்போடு, பொருந்தவே குகமரைப் பலந்தான்வாரு புகழாக வில்லை செய்த ரவியிற்போடு, திருந்தவே யஞ்செருவிற் புடத்தைப்போடு திர மான நாகமது செந்தூரந்தான், அருந்தவே குன்றியிடை பனைவெல்லத்தி லப்பனை குன்மமெல்லா மகன்றுபோமே. 243

கெத்தரசு செந்தூரம்.

போமடா சீதரஞர் கெந்திரெண்டும் புகழாக வகையொன்று பலந்தா னென்று, ஆமடா பழச்சாற்றால் நாலுசாமம் அப்பனை மறுகல்வந் தன்னிற் கேளு, வேமடா வயப்பொடியுஞ் சூஞ்சாரம் வெவ்வேறு பலமொன்று வீனங்கவேதான், நாமடா நாவிலொன்று சாமயாட்டு நண்டுகல்வத் திட்ட மருந் தொன்றாய்ச்சேரே. 244

ஒன்றாக்கிப் பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டு உத்தமனே யறுசாம மரை த்தபின்பு, நன்றான பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு ரசகெந்தி சாரமா விடைபோகாது, சென்றாடு செந்தூர மென்னசொல்வேன் சீராகக் குன்றி யிடை தேனிற்கொள்ளு, குன்றாத் குன்மமெட்டி லீலிகையினோடு கொழு த்தமகோ தாந்தீருங் கூறினேனே. 245

கூறினேன் சலாசத்துச் செந்தூரத்தைக் குன்றியிதில் தேனோடே கூட் டிக்கொள்ள, கூறினேன் நீரம்பல் சோகைதாகக் கொண்டசலக் கழிச்ச லொடு யீனாரோகம், கூறினேன் நீர்க்கடுப்புக் கல்லடைப்பு கொத்தமல்லி சீரகத்திற் கொண்டாற்கேளு, கூறினேன் பித்தங்கள் நாற்பதுமேதீருங் கொள்பிறநீர்க் கோவைகுட்டம் பதினெட்டோடே. 246

பதினெட்டுக் குட்டமொடு குறைநோயெல்லாம் பறக்குமடா செந்தூர மூச்சப்பட்டாற், கெதிகெட்டோ மென்றோமும் வாசமெல்லாந் கெஞ்சவே தானடிக்கு நறுக்குமலம், மதிக்கெட்டே நென்னாதே புலத்தியனே அய்யா வாய்வீனங்கத் திரிகடுகு வோமங்காயம், ஆதிவிடைய மெவாச்சாரம் பனை வெவ்லாந்தா னப்பனை வகையொன்று பலந்தானென்றே. 247

பலமோடு சாரணைவேர் மருந்தோடெல்லாம் பரிவாகச் சூரணித்துப் பாங்குகேளு, கலங்கவே திருமேனி சிறுபுட்காலுங் கரியானும் வெவ் வேறே யுலர்த்தித்தாளாய், மலங்காமல் சூரணித்துப் பழகாலப்பா மருந் தோடே சேகரித்து நறுத்தேன்விட்டே, இலங்கவே யொருபோது கழஞ்சி யுண்ண வேருமடா சிலைந்பனங்கள் தொண்ணூற்றேறே. 248

தொண்ணூற்று ருஞ்சுடலத் தத்துவந்தான் சுத்தியாக் தோஷமெல் லாஞ் சொக்கியோடும், கண்ணுற்ற நாடியெல்லாம் பிளக்குஞ் சொன் னேன் கைகண்ட பூநீறு கருவாய்ச்செய்தால், எண்ணமாய்ச் செந்தூர மின த்துக்கெல்லா மிடுவதொரு பலத்துக்குக் கழஞ்சிவீதம், உண்ணவே செந்தூ ரம் பண்ணினாக்கால் உறுதியா மில்லாட்டா லுலகம்பொய்யே. 249

பொய்யென்று வுலகந்தான் வேதாந்தத்தைப் பூட்டாமற் சித்தாந்தம் புகிக்கெட்டார், பொய்யென்பான் கருவறியான் செந்தூரஞ்செய்யப் போக்கறியா னுலகத்தா னிடைபோச் சென்பான், பொய்யென்பா னவன் வாயில் மண்ணையள்ளிப் போடுநீ பாப்பாசி கொண்டிசண்ணு, பொய்யென் பா னவன் தன்னை முன்னேவைத்துப் பூட்டுவாய் செந்தூரம் பூணிச் செயயே. 250

சரக்குகள் சுத்தி.

செய்யப்பா கைமுறையாய்ச் செய்துகாட்டு செய்தொழிலைப் பாகமாய்ச் செய்யச்சொல்லு, வையப்பா சரக்கெல்லாஞ் சுத்திசெய்து மாட்டப்பா சுத்திக்கு வகையேகேளு, பொய்யப்பா சொல்லவில்லை மேனிச்சாறு புகழாகப் படியொன்று கற்றழம்பால், மெய்யப்பா படியொன்று வமுரிதா னும் விளங்கவே படியொன்று பாண்டத்தூற்றே. 251

ஊற்றுவாய் பழச்சாறு படிதானென்று உத்தமனே செம்பரத்தம் பூநீ ரூட்டு, ஊற்றுவா யொன்றாக்கித் தம்பலச்சா ரொருபடிதான் கூடவிட்டு முலைப்பால்கேளு, ஊற்றுவாய் படிகால்தான் ரேகித்தேபின் னுற்போடு பாரையுப்பு இணங்கனோடு, தேற்றுவாய்க் காராம்பூச் சேனஞ்சாரந் திரமாக வகையொன்று பலந்தான் காலே. 252

காலாகப் பொடிசெய்து போட்டுக்கிண்டி காற்றூடா மூலையிலே கட்டாய்வைத்து, மேலான பாஷாணம் லோகத்தோடு வேண்டியதோர் சரக்கெல்லாம் கிழியாய்க்கட்டிச், சேலான ஆறல்விடும் பச்சஞ்சென்றால் திரும்பவே ஒருமாத்தைக் காடிக்குள்ளே, மாலாகப் போட்டே மூன்றுநாள்கை மகத்தான சுத்தியதாம் வயித்தியம்பாரே. 253

பாரப்பா விப்படியே சரக்குசுத்தி பாங்காகச் செய்தாக்கால் சரக்கெல்லாந்தான் காரப்பா வோடாது கலந்தீயாலே கட்டாகச் சுத்திசெய்து செந்தூரஞ்செய், ஏரப்பா வைத்தியத்திற் சோம்பலாகா என்னைப்போற் சுத்தி வகை யாருஞ்சொல்லார், ஆரப்பா புலத்தியனே உனக்கீடய்யா அறுபத்து நாலுயிந்தச் சுத்திபண்ணே. 254

பண்ணடா காந்தமது பலந்தானென்று பாங்கான கெவுரியது பலந்தானென்று, கண்ணடா பழச்சாற்றால் நாலுசாமக் கட்டாக வேயரைத்து வில்லைசெய்து, விண்ணடா குகையிலிட்டுக் காரம்போட்டு மேலோடு மூடியே சீலைசெய்து, நண்ணடா துருக்கிக்கொண்டு உலையிலூது நலமான காந்தமது மணிபோலாமே. 255

மணியான காந்தமணி பலந்தானென்று வாகான சூதமொன்று கெந்திரெண்டு, தணியான பொற்றலையின் சாற்றூலாட்டு தப்பாம லறுசாமம் வில்லைசெய்து, துணிவாகப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு துடிக்கொண்ட செந்தூர மாகப்பின்பு, வணியாக வஞ்சுதரம் பொற்றலையின்சாற்று வரட்டியே வில்லைசெய்து புடத்திற் போடே. 256

போடப்பா பழச்சாற்றிற் புடந்தானென்று புகழான கார்தமது செந்
தூரந்தான், ஆடப்பா அரிதார நீறுகட்டி யப்பனை குன்றியிடை தேனிற்
கொள்ள, வாடப்பா பிளவையொடு சூலவாய்வு மண்டைநேர யொடுகண்ட
மாலைநீருஞ், சாடப்பா அரையாப்புப் பவுந்திரமுந்தீருஞ் சத்தமடா சூத
பற்பந் தன்னைச்சேரே. 257

சேரடா ஒன்றக்கித் தின்னாற்கேளு செத்துதடா லிங்கபுற்று யோனிப்
புற்று, பாரடா கிரந்தியொடு இந்திரகண்டி பறக்குமடா நோயெல்லாம்
பாருபாரு, சாரடா பூநாகம் பாலிற்போட்டுத் தண்ணிவிட்டுக் கழுவிப்
பாண்டத்திலிட்டு, நீரடா வற்றிடவே வறுத்துப்போடு நேசமாம் பொன்
னிற்ம்போற் பதத்தைக்கானே. 258

காணப்பா பூநாகம் சூரணித்துக் கட்டாகத் திப்பிலியும் சூரணித்து,
ஊணப்பா ஒண்டுமொன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு உத்தமனே நறுந்தேனிற்
காசிடடைதாளிட்டுப், பேணப்பா பற்பயது குன்றிகூட்டிப் பிலப்படவே
மூன்றுநாள் கொள்ளும்போது, தோணப்பா நோய்முன்னா வெடுத்தநீராந்
தோன்றிவந்த க்யமெல்லாம் சுழன்றுபோமே. 259

சுழன்றுதடா வப்பிரக பற்பத்தாலுந் துடியான சொர்ணத்தின் பற்பத்
தாலுந், சுழன்றுதடா தீராத க்யங்களெல்லாந் காடுறைந்து போச்சுதடா
தக்கத்தாலே, உழன்றுவரும் நோயெல்லாம் ஒழிந்துபோகும் உலைமுகத்
திற் றுரும்பையிட்ட வாறதொக்குந், தழன்றுதடா நீர்வற்றிச் சயமே
தீருஞ் சாற்றுக்கிறேன் வாத்தத்தின் தயிலக்கேளே. 260

வாதத்தின் தயிலம்.

கேளப்பா வேப்பெண்ணெய் படிதான்நாலு கெடியான வாறுதிகள் காடி
படிநாலு, வாளப்பா பழச்சாறு படிதான்ரெண்டு மகத்தான குமிச்சாறு
படிதானென்று, வேளப்பா மயிலிறகு பலந்தானென்று வெள்ளைச்சா
ரணையின்வோர், பலந்தானென்று, நாளப்பா வச்சிரவல்லி-வோர்பலந்தா
னென்று நாறியதோர் கரங்கைச்சாற் றரைத்துப்போடே. 261

போடப்பா வேப்பெண்ணெய்க் குள்ளேநீதான் புகழ்தேவ தாரமொடு
நறுக்குமூலம், நாடப்பா திரிகடுகு வோமக்காயம் நலமாக வகையொன்று
பலமுத கால்தான், சூடப்பா முலைப்பாலி லரைத்துப்போட்டு சுத்தம
லாக்கினியாய்த் தீயைமூட்டு, தேடப்பா பதம்பார்த்து வடிவேப்பெண்
ணெய் செகமெல்லா மெய்த்தநறு நெய்யாங்கானே. 262

நறுநெய்தான் படிநாலுக் கொன்றாய்ச்சேரு நலமான தயிலமிது இதுக்
குள்கேளு, உறுவேம்பின் பட்டையுட தயிலந்தாலு முத்தமனே நாலுக்
கொன்றாகச்சேரு, நிறுவிகற்பத் தோஷமெல்லாம் நீங்கிப்போகும் நினை
வாகக் கண்டத்தின் கீழெல்லாந்தான், அறுதியாய்ப் பூசுவாத மெண்ப்
தோடும் அப்பனை முடக்கினகால் தேறும்பாரே. 263

தேறுமடா காசிடையான் தயிலந்தன்னில் தேனுமொரு காசிடையான் கூடக்கூட்டி, ஆறுமடா சீனிவெரு கடிதான்கூட்டியப்பிரக செந்திரங் குன்றிகூட்டி, ஆறுமடா மூன்றுநாள் கொள்ளும்போது உத்தமனே வாதமெல்லா மொழிந்துபோகும், மாறுமடா இதைவிட்டுத் தயிலந்தன்னில் மால்தேவி பற்பமொடு சூதக்கூட்டே. 264

சூதப்பற்ப் தன்னுடனே மண்டலமே கொள்ளு துடியான பதினெட்டுக் குட்டம்போகும், வாதத்திற் பித்தநீர் தானுமேகும் மயங்காதே சுறுக்கிதடா வேப்பெண்ணெய்க்குள், ஆதிமுன்பே யிருந்தகைப்பும் போக்கினோரார், ஆதினுடைய வாசத்தைத் தீர்க்கிறவரார் வேதாந்தப் புலத்தியனே, உனக்காய்ச்சொன்னேன் மீறுகற்ப தோஷமெல்லாம் விழலாய்ப்போமே.

சவுரித்தயிலம்.

போம்பா குட்டங்கள் வாதம்போகப் புகழாகச் சொல்லுகிறேன் புலத்தியனேகேளு, நாமப்பா சவுரியது பலந்தானூறு நாட்டினேன் கெந்தியது பலந்தான் பத்து, ஒம்பா காட்டுள்ளிக் கிழங்குபத்து உத்தமனே வெள்ளாட்டுப் புழுக்கைபத்து, வேம்பா கார்த்திகையின் கிழங்குபத்து வெள்ளைச்சா ரணையின்வோர் பலந்தான்பத்தே. 266

பத்தப்பா பிரம்பினுட கிழங்குபத்துப் பாங்காக ஒன்றாக்கிப் பூத்தயிலம் வாங்கிச், செத்தப்பா போனபிணர் திரும்பிப்பேசும் திரமான குருநீற்றின் செய்கையாலே, மெத்தப்பா வோடாதே குருவைநீயும் மீறுகின்ற தயிலங்கள் வடிக்கும்போது, ஒத்தப்பா சொல்லுகிறே னூற்றுக்கொன்று ஒட்டினால் தயிலமது உறுதியாமே. 267

உறுதியாம் தயிலமது மேலுக்குப்பூசி வொருபோதும் வாதமெல்லா மோடிப்போகும், உறுதியாய்ச் சூதப்பற்பம் தாம்பிரப்பற்பம் உத்தமனே தயிலந்தேன் சீனிகூட்டி, உறுதியாய் மண்டலமே கொண்டபோது ஒடுமே வண்டு கடி குட்டமெல்லாம், உறுதியா யிருந்தகடி யெலிகடிநீர்ப்புண்கள் ஒகோகோ தீருமடா உண்மைதானே. 268

உண்மைதா னெள்ளெண்ணெய் படிதானெட்டு உத்தமனே வேப்பெண்ணெய் படிதானென்று, உண்மையா யேரண்டத் தெண்ணெய்படிவெண்டு உருமையுள்ள தேங்காய்நெய் படிதானென்று, உண்மையாய்க் கொப்பரைக்குள் ளொன்றாய்வார்த்து உழுகிச்சா ரொருபடிதான் கூடவிட்டு, உண்மையாய்ச் சந்தனத்தூள் பலந்தானஞ்சு உயர்தேவ தாரமது பலந்தானென்றே.

ஒன்றாக யெண்ணெய்க்குள் கலந்துபோடு ஒமம்சீ ரகம்மதிரம் நறுக்கு மூலம், நன்றாகத் திரிகடுகு கொத்தமல்லி நாசுப்பூ செண்பகப்பூ கரம்பூவும், ஒன்றாகப் பச்சையொடு பேய்ப்புடல் பேய்ப்பீர்க்கு விளங்கவே கையொன்று பலமுங்கால்தான், சென்றாட்டு பழச்சாற்ற லரைத்துப்போடு சேரவே மெழுகுபத மாகக்காய்ச்சே. 270

காய்ச்சவே ஆவீன்பால் படிதான்ரெண்டு கரிசாலைச் சாறுமொரு படி தான்வீட்டுப், பாய்ச்சிடவே செவ்வீளீர் படிதான்நாலு பழச்சாறு படியொன்று நொச்சிச்சாறு, வாய்ச்சதே படியொன்று மேனிச்சாறு மறுபடியும் செருப்படிச் சாறுபடியொன்று, தாச்சியே படியொன்று நெல்லிச் சாறு தப்பாமற் கூட்டியே வடித்திடாயே. 271

வடித்திடவா யெண்ணெய்தனைக் கலசத்துள்ளே வாகாகக் கற்பூரம் சவ்வாதுகூட்டி, பொடித்திடவா யாவின்னோ ரோசனை கஸ்தூரி புகழான குங்குமப்பூ வகையொன்றுக்கு, முடித்திடவாய் கழஞ்சியொன்று எண்ணெய்வாச முகத்திலே பட்டவுடன் வாசமீறி, நொடிக்குமுன்னே சர்வாங்க நோய்கள்போகும் நொய்தான வாசவெண்ணெய் தயிலந்தானே. 272

தானென்ற நோயெல்லா மொழிந்துபோகும் தற்பரமாம் பூரீறு வடி கலசத்துள்ளே, வேனென்ற காசிடையான் போட்டதாலே விதம்பா இந்தவெண்ணெய் சித்தர்க்காகும், பாயென்றால் பாயுமடா நோயைக் கொல்லப் பறந்துபோய் வெட்டுமடா கபாலவாய்வைத், தாயென்ற விந்த வெண்ணெய்ச் சர்வாங்கம்பூசித் தலையிலே தேய்த்தவுடன் முழுகுவாயே. 273

முழுகிவருஞ் சித்தருக்குச் சொல்லக்கேளு மெய்யெல்லாம் லெட்சுமியின் காந்தியாகும், உழுகவே யெண்ணெயினு கபாலந்தேய்க்கில் உத்தமனே பசும்பயறு சியக்காயாம், நழுகாத தசையிலுள்ள தோஷம்போகும் நன்றாகத் தேகத்தில் வலியோஇல்லை, விழுகுதடா நோயெல்லாம் நமனும்வாரான் மெய்பொய்யா மென்றவனை மிதியடியால்சாடே. 274

சாடப்பா லோகத்தில் பசாசதன்னைச் சாதிக்க மாட்டாத லோகத்தோரைச், சாடப்பா சித்தாந்தக் கிரிகையோரைத் தள்ளுபுழுக் குழியில் சண்டாளரைத்தான் சாடப்பா மாயைகொண்ட உலுத்தரைத்தான் சாராத வேதாந்தந் தட்டிடுரைச், சாடப்பா பூரணத்தி னோக்கங்காட்டிச் சண்டா ஞானவாள் கொண்டுவெட்டே. 275

வெட்டென்று சொன்னீரே குருவேஅய்யா மேதினியோர் சித்தாந்த விளக்கமல்லோ, வெட்டென்று சொன்னீரே லோகத்தோரை வேதாந்தந் தானுரைக்கச் சித்தாய்ப்போமே, வெட்டென்று சொன்னதுதா நெவரை மைந்தா வேதாந்தந் தனைப்புழந்து மதியரதாரை, வெட்டென்றே நவனுடைய பாவந்தீர வெகுசுறுக்காம் புலத்தியனே விள்ளக்கேளே. 276

நீற்றினதிராவகம்.

விள்ளக்கேள் நாயுருவி தாழையுப்பு மேனியுப்பு வேதையுப்பு வாழையுப்பு, விள்ளக்கேள் தேனுப்பு வெள்ளெருக்கினுப்பு விடமான வழுரியுப்பு கள்ளியுப்பு, விள்ளக்கேள் வெடியுப்பு பலமோபத்து விதமான சீனமொன்று சவுட்டிப்போடு, விள்ளக்கேள் பலமொன்று வகைதானப்பா வெண்காரம் பலமிரண்டு கல்லுப்பொன்றே. 277

ஒன்றான பூநீறு சாரஞ்சூடன் ஒகோகோ துரிசுஅன்ன பேதிவெள்ளை, நன்றாக வகைக்குஅரைப் பலமேகூட்டு நாடேறி கிளிஞ்சியது சத்திபண்ணி வென்றதொரு சிப்பியது பலமுங்கால்தான் விசையடங்கக் கல்வத்திற் பொடித்தொன்றாக்கிச், சென்றாடுங் குப்பியிலே தீநீர்வாங்குசித்தர்மெய்த்த நீர்ப்பா செப்பொணாதே.

278

ஒன்றான நீராலே தங்கமீறும் உத்தமனே வெள்ளிமுதல் வங்கமீறும், நன்றான நாகமுதல் வேகமீறும் ரசமோடு காந்தம்பலகரையும் நீறும், பன்றான நவரத்தினம் வெவ்வேறேறீறும் பாஷாணச் சரக்கெல்லாம் படு முன்னீறும், தன்றான வுபரசங்கள் தானேநீறும் தருகற்பத் தால்வருநேய் தள்ளக்கேளே.

279

கேளடா சலபயிது தீநீரென்றால் கேட்குமடா சரக்கெல்லாஞ் செந்தூரந்தான், நாளடா பிலத்திருந்த தேதுவென்று நாடிப்பா ரிதனாலே சத்துத்தானும், வேளடா விநீரை முன்னீர்செய்து வேண்டியதோர் செந்தூரஞ் சொன்னதெல்லாம், ஆளடா சத்துவகைத் தங்கம்கூட்டி அப்பனே அறிவறிந்து பற்பஞ்செய்யே.

280

செய்யடா குருநீருஞ் செயநீருஞ்சொன்னேன் திறமான பூவினுட குருநீறுஞ் சொன்னேன், செய்யடா தலைமுழுக்குத் தயிலஞ்சொன்னேன் செந்தூர வகைமுறைகள் சேரச்சொன்னேன், செய்யடா வாதத்தின் குரு வுஞ்சொன்னேன் தெளிவான லேகியங்கள் கிருதஞ்சொன்னேன், செய்யடா வாதிமகன் கற்பங்கொண்டால் தேகமடா வயித்தியத்திற் திறவு கோலே.

281

திறவுகோல்-கைக்கொடுத்தே னறிவுள்ளோர்க்கே தேசத்தோர் வயித்தியத்தில் திரம்போதாது, பிறவாத நெறியோர்க்கு வயித்தியமுஞ் சொன்னேன் பிறந்திறக்கும் பாவிக்கோ வெளிவிட்டேனான், அறமான வாதிமகன் மனந்தெளிந்து ஆசைவைக்கப் பேரின்பத் தடுத்தேனாகில், உறவாகப் புலத்தியனே புத்திசொல்லி புரைத்திடுவாய் கற்பந்தான் யோகத்தோர்க்கே.

யோகமெல்லாம் ஞானத்துக் காதிடீடம் யோகத்துக் காதியடா கிரியையாகும், வாகான கிரியைக்குச் சரிதைமூலம் வளமான சரியையென்ன வென்றுகேளு, தாகான குண்டலியி னைக்மாவீசன் சகலருக்குஞ் சரியைமுறை தப்பாவண்ணம், ஏகமாய்க் கீழ்முக்கோ ணத்துள்ளாகி யிருந்தவிட மறியார்க ளுலுத்தார்தானே.

283

தானென்ற சரியைவிட்டுக் கிரியையென்ன சாற்றக்கேள் புலத்தியனே மூலந்தன்னில், தானென்ற குண்டலிக்குள் சத்திதன்னைத் தாய்வன்றே பூசித்தால் கிரியையாகும், தானென்ற யோகந்தா னென்னவென்றால் தப்பாத நத்தியுட மூலந்தன்னில், தானென்ற மனக்கூடி வாசிபார்க்கில் சதாசிவனும் யோகத்தைத் தாக்கிப்பாரே.

284

பாரப்பா வாசியினால் யோகமாச்சு பரிவான ஞானமென்ன வென்று கேளு, நேரப்பா தன்னையறிந் துண்மைகண்டு நிலையான தலைவனாய் பரத்திற்சேர்ந்து, ஆரப்பா வறிவாலே பூரணத்தைக்கண்டு வம்பலத்தே நடம் புரிந்தால் ஞானமாகும், பேரப்பா விதுவல்லோ சாலோக சாமீபம் பெருத்தசா ரூபசா யுச்சியமாச்சே. 285

ஆச்சடா மணம்புத்தி ஆங்காரந்தான் அரகரா சித்தத்தி லடங்கியேதான், போச்சடா தீட்சைவிதிக் குள்ளேபுக்கிப் புதல்வனே புலத்தியனே யென்ன சொல்வேன், நீச்சடா ஞானமென்ன வாய்ப்பேச்சாலே நிலைக்குமோ சித்தாந்த நெறிகொண்டோர்ச்சு, மூச்சடா ஓடுவத மொடுங்குவதுங் காணுண் முனையறியா முழுமாடு உலுத்தர்கானே. 286

காணப்பா சண்டாளப் பீசத்தேதான் கனிவாகச் செனித்ததொரு பாவி யோர்க்குத், தோணவே வேதாந்தஞ் சொன்னாலுந்தான் குட்சத்தைப் பார்த்தறியான் மாயைமூடி, ஆணவமாய்க் கழிவதல்லால் வேறென்றில்லை யாசைகொண்டு பேச்சுரைப்பார் கழுதை மாண்பர், வீணான பிள்ளைகளைச் சேர்க்கவேண்டாம் விட்டகுறை யுண்டானால் வருவான்பின்னே. 287

வருகாது ஒருகாளுஞ் சொன்னாலுந்தான் வாய்க்குமோ விட்டகுறையில்லாவிட்டால், உருகாது ஞானத்தி னுண்மையாகி உத்தமனே மனம் வேறா யோடிப்போகும், பெருகாது வேதாந்தஞ் சித்தாந்தத்துள்ளாய் பேய்மக்க ளிறந்தார்பூ ரணநோக்காமல், அரிதர்கும் விட்டகுறை வாய்ப்புக்கேளு அப்பனே வாசிகொண்டா லறித்துபாரே. 288

பாரப்பா மதியிரவி யிரண்டுக்குள்ளே பகர்க்தோடுந் ஞானவரை சரத்தைப்பார்க்கில், நேரப்பா யிடைகலையில் பெண்ணுபமாகும் நெறியான பிங்கலையி லாணரூபமாகும், ஆரப்பா அந்திடத்திற் பஞ்சபூதம் அசைகொண்டு வாடுமங்கே கெடியாரந்தான், சேரப்பா நாழிகைதா னென்றேபாயும் தெளிவான பிரிதியியில் தூற்றிருபத்தாமே. 289

பத்தான அப்புவிவே கடிக்கையொன்று பாயுமடா தேயுவிவே கெடியாரக்கேள், சித்தான தொன்றேகால் வாய்வுக்கேதான் செப்பக்கேள் ஒன்றரைதான் கடிக்கையாகும், முத்தான வாகாசத் தொன்றேமுக்கால் முழுதுயிதிற் கடிக்கையா மோசமில்லை, பெற்றதுதா னிதுக்குள்ளே விட்டகுறை மார்க்கம் பேரின்பம் பூரணஞ்ஸ் திரத்திற்கானே. 290

காணப்பா சரியையுட புத்திதோணும் கருதிப்பார் கிரியையுட புத்தி தோணும், பூணப்பா பேரேது யோகமார்க்கம் புத்திமா நென்பதெல்லாங்காணலாகுந், தோணப்பா ஞானத்தின் புத்திகாணுஞ் சொற்றிறமாய் மாத்திரையின் பலங்கள் சொன்னேன், பேணப்பா பூரணஞ்ஸ் திரத்தைப்பாரு பேயான மனத்தேறும் பிதற்றிலாதே. 291

பிதற்றில்லா சூத்திரமிரு னூறும்பாரு பேசுமடா பூரணத்தின் தூலைச் சொன்னேன், பதைப்படங்கு மூலமதில் நன்றாய்ச்சொன்னேன் பரிபா வையிலையடா யானுஞ்சொன்னேன், அதைத்தானே சோதிக்கச் சட்ட முனிநாத னாட்டியதோர் டிகண்டினுட சூத்திரத்திலேதான், விதைத்தானே மூலத்தின் கருவைக்கொட்டி மேலாரு தாரமொடு வாசிதானே. 292

வாசியொடு லட்சியமுஞ் சக்கரமுஞ்சொல்லி வாதத்தின் கருக்களையும் வளமாய்ச்சொல்லி, நேசமுட நேயுரைத்தார் ஒத்துப்பாரு நிலையான பூரணசூள் திரத்திற்றேணும், வாசமுடன் ரோமரிஷி யைம்பதுக்குள் மகத்தான மூலத்தின் வழியேசொன்னார், பேசின்காண் மச்சமுனி டிகண்டிட்சை பேரின்ப ஞானமொரு தூலாற்கானே. 293

தூலிலே திருமூல ரைறுஞ்ஞாக்குள் றழைந்தங்கே பார்த்தவர்க்கு ஞானந்தோணும், காலிலே கால்மூட்டிக் கண்ணைக்காட்டிக் கருத்துறவே யோகவெளி கட்டாய்ச் சொன்னார், சேலான வாதார மாறும் நன்றாய்ச் செப்பினார் வாசிவைத்துத் திறமாய்ப்பார்க்க, மாலான மாயைவிட்டுத் துறவிற்கென்று வழ்பாடு கண்டறிந்து குருவைப்போற்றே. 294

குருவினுட பதம்போற்றி மூலங்கேளு குறிப்பான பூசைவிதி தன்னைக் கேளு, குருவினுட பதம்போற்றி யாதாரங்கேளு கோலமாஞ் சக்கரத்தின் குறிப்புக்கேளு, குருவினுட பதம்போற்றி லட்சியத்தைக்கேளு கோலங்கள் மிகவெடுத்த ஆத்துமாக்கள், குருவினுட பதம்போற்றித் தன்னைக்காணும் குண்டலியின் குறிப்பைக்கேள் முனையைக்கேளே. 295

கேள்ப்பாபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு கெடியான பரங்கடந்தால் தலை வறவான், கேள்ப்பா குருவினடி தொழுதுநீன்று, கெட்டியாய்ச் சிவ பூசை மார்க்கத்தனைக், கேள்ப்பா சொன்னார்பின் தேவியூசை கிருபை வைத்துச் சொன்னாக்கா லறிந்துபூசி, கேள்ப்பா பூசைவிதி தப்பாவண் ணம் கெட்டியாய் மவுனத்தின் கிரியைக்கேளே. 296

கிரியைவிட்டு யோகத்திற் சென்றுகூடி கேசரியில் மனம்வைத்து மூட் டங்கலை, அறிவான மனத்தேவாசியூது அப்பாபின் சிவதிட்சை சத்தி தீட்சை, பிரிவாக யிருகாலம் வைத்துவூது பேரான குளிகையிட்டுப் பேரு ண்டாகச், செறிவாக மூதண்ட லேகியங்கொள்ளு திட்டமாய் வழலைதள் ளிக் கற்பங்கொள்ளே. 297

கற்பங்கள் கொள்வதிலே மூலிகற்பம் கைக்கடங்கா நோய்களறும் கால ம்பார்த்து, நிற்பமென்றே நோய்பிளக்கும் சோயகட்கெல்லாம் நெஞ்சிலே கூட்டுதற்கு வயித்தியஞ்சொன்னேன், அற்பமென்று சொன்னாக்கா லெல்லாம்பாழாம் அறிவோடே கற்பமது கொள்ளும்போது உற்பனமா யுறுதித குஞ் செந்தூரந்தான் உற்றதொரு லேகியங்கள் கிருதஞ்செய்யே. 298

செய்யப்பா தயிலங்கள் சூரணங்கள் செயமான பூபதிகள் கற்பத்தோடு, செய்யப்பா கற்பத்தைக் கொள்ளுமுன்பே திறமாகச் செய்துவைப்பாய் தவ ருவண்ணம், செய்யப்பா வயித்தியத்தி லாயிரத்துக்கொன்றாய் செப்பி னேன் வயித்தியம்யான் யென்னசொல்வேன், கையைப்பார் முகத்தைப்பார் தசநாடியைப்பார் கருச்சொன்னேன் பதினாயி ரத்திற்கானே. 299

நாணப்பா பார்த்துணர்ந்த வாதிமக னுறாற்கைகண்ணந் தப்பாமல் வயி த்தியஞ்செய்வாய், தோணப்பா வடுகனுட பூசைசெய்வாய் சொற்குருவை மறவாதே லட்சியத்தினுள்ளே, பேணப்பா நந்திருரு உபதேசத்தாற் பே சாதே சூட்சமாய்ப் பேணிப்பாரு, ஆணவத்தை விட்டல்லோ கற்பங் கொண்டால் ஆகாகா சங்கென்று மூலவகானே. 300

மூலத்தி னெழுத்தாலே மவுனங்கொண்டு மூட்டினால் வடுகனக்கே நிரு த்தஞ் செய்வான், ஆலத்தின் குண்டலிக்கு எடுக்கப்பாரு ஆசையவன் வைப்பதற்கு வடமாலேசாத்து, சீலத்தி னந்தியுட பூசைபண்ணு செய்கண்டி நாதவொலி மணியினேசை, காலத்தின் கருவறிந்து பூசைசெய்தால் கைக் குள்ளாம் வயித்தியமுக் நூறுமுற்றே. 301

அகஸ்தியர் செந்தூரம் முந்தூறு
முற்றிற்று.

அட்டவணை.

பாட்டு நம்பர்.	விபரம்.	பக்க நம்பர்.
2	நூல்	1
31	கற்பூரசலாசத்து	7
35	அப்பிரகச்சத்து	8
44	நிமிஷோச்சத்து	9
48	நிமிஷோச்செந்தூரம்	10
55	தாளகநீறு	11
57	சூதபற்பம்	11
67	அண்டச்சத்து	12
73	சயரோகத்திற்கு லேகியம்	13
95	பவளவங்கச்செந்தூரம்	16
98	அயச்செந்தூரம்	17
100	துருசுச்செந்தூரம்	17
102	அயக்காந்தசெந்தூரம்	17
104	பாண்டிலேகியம்	18
109	மண்டீரச்செந்தூரம்	18
114	வெண்கலச்செந்தூரம்	19
116	முத்துச்செந்தூரம்	19
118	தாளகச்செந்தூரம்	20
132	நவசிந்தாமணி	22
134	அயக்காந்தச்செந்தூரம்	22
139	வெள்ளீயச்செந்தூரம்	23
146	வயித்தியமுறைமை	24
150	கிளிஞ்சிற்சுண்ணம்	24
173	துளசிலேகியம்	28
178	நாகச்செந்தூரம்	28
186	வங்கச்செந்தூரம்	29
194	வெள்வங்கச்செந்தூரம்	31
203	சயமாக்கினிசூமாரம்	32
208	ஆனந்தவயிரவன்	33
212	சூதபற்பம்	33
217	வயிரபற்பம்	34
230	மண்டீரச்செந்தூரம்	36
233	நவலோகச்செந்தூரம்	36
237	ராஜபூபதி	37
242	நாகபற்பம்	37
244	கெந்தகச்செந்தூரம்	38
251	சரக்குகள்சுத்தி	39
261	வாதத்தின்தயிலம்	40
266	சவுரித்தயிலம்	41
-	நீற்றின்திராவகம்	42

வினம்பரம்.

இசற்குழுன் எவராலும் அச்சிட்டு வெளிவராததும் ஒலையேட்
டுப்பிரத்யினின்றும் எடுத்தெழுதப்பட்ட இதனடியிற் கண்ட அரிய
சாஸ்திரங்களைச் சுடியசீக்கிரம் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தக்கூடும்.

அவையாவன:—

தேரையர் ரசவர்க்கம்	1500	அகஸ்தியர் ஞானசௌமியம்	1200
ஷை கருக்கடைவைத்தியம்	1000	ஷையார் கர்ம சூஸ்திரம்	300
ஷையார் பரிபூரணம்	550	ஷையார் வைத்திய காவியம்	1000
நந்தி ஈஸ்வரர் சிசுண்டு	300	ஷையார் மந்திர காவியம்	1000
ஷையார் தர்க்க பரிபூரணம்	300	ஷையார் சத்தி ஜாலம்	1200
பாலையானந்தர் வைத்தியம்	1000	ஷையார் பரிபாஷை	300
சொங்கணர் முதற்காண்டம்	500	ஷையார் குருநூல்	600
ஷையார் கடுக்காண்டம்	500	ஷையார் 12 காண்டஜாலம்	192
பிர்மமுனி வைத்தியம்	700	ஷையார் பரிபூரணம்	1200
கருஜாரார் வாதநொண்டி	700	ஷையார் ஞானகாவியம்	1000
மச்சமுனிவகாரம்	800	ஷையார் இந்திரஜாலகாண்ட	1200
ஷை வேதாந்த பெருநூல்	800	ஷையார் ஆறுகாண்டஜாலம்	1200
யாகோபு வைத்தியம்	750	ஷையார் எழுகாண்டஜாலம்	1200
ஷையார் செந்தூரம்	350	ஷையார் நிவாகரம் தொகுதி	12
ஷையார் சுண்ணம்	300	ஷையார் தர்க்கசாஸ்திரம்	300
ஷையார் வைத்திய சுருக்கம்	150	ஷையார் தத்துவம்	300
இராமதேவர் குருநூல்	200	ஷையார் இடைபாகம்	400
ஷை சிசுண்டு	550	ஷை வாலு பரிபூரணம்	400
ஷையார் ஜாலம்	800	ஷையார் கவுமதிநூல்	400
உரோமரிஷி பரிபாஷை	300	ஷையார் நிகண்டு தொகுதி	12
ஷையார் கருக்கடை	500	சுப்பிரமணியர் வைத்தியம்	1500
ஷையார் இரண்டடிவைத்தியம்	500	ஷை விஞ்சை	1000
யுகிமுனிவர் கும்மி	1000	ஷை பச்சணி	300
ஷையார் வாதகாவியம்	1000	தன்வந்திரிகாலகாண்டஜாலம்	800

அச்சிட்டுத் தயாராயிருக்கும் புத்தகங்கள்.

இராமதேவர் சிவயோகம்	200	புலிப்பாணிவைத்தியம்	500
சுப்பிரமணியர்	500	கெருடாருடம் கெருடபஞ்சா	} 300
ஷையார் ஞானம்	200	ட்சர ஆருடம் சத்தியாருடம்	
அகஸ்தியர் பூரணம்	205	சிவாஆருடம் தேவியாருடம்	} 300
ஷை வைத்தியரத்தினச்		நாகராருடம்	
சுருக்கம்	360	சித்தராருடம் சற்பஆருடம்	} 300
ஷையார் பூரணகுத்திரம்	216	மந்திராருடம்	
ஷையார்: சிசுந்தூரம்	300	பரிபாஷை வைத்திய அகராதி	
ஷையார் அமுர்தகலைக்கியானம்	1200	பதினெண்சித்தர் வைத்தியவா	
ஷையார் பரிபாஷை	300	த யோக ஞான சாஸ்திரம்	
சட்டைமுனிவர் ஞானம்	200	9 பாகம் வரை அச்சிட்டிருக்கிறது	
பிர்மமுனி வைத்தியம்	380	விலக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.	

இ. ராம. குருசாமிக்கோணர்,

புத்தகஷாப் புதுமண்டபம் மதுரை.